Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 250
Marți 18 septembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

La culesul strugurilor

In viile gospodăriei agricole de stat „I. L. Caragiale" din comuna Baloiești, raionul Snagov, culesul strugurilor pentru masă este în toi.

In clișeu: „Avem cu ce ne mîndri" par a-și spune Olga și Sanda Pelotaru, două harnice muncitoare de la secția Corbeanca a acestei gospodării. Intr-adevăr, și în acest an, recolta de struguri obținută aici este destul de îmbelșugată.

Rodul culturilor de toamnă trebuie strîns la vreme și fără pierderi

A sosit toamna. In acest anotimp fiecare plugar are de făcut deodată un șir de lucrări ce nu suferă nici o amînare. Griul ,orzul, secara etc. trebuie semănate la vreme, în teren bine pregătit și îngrășat. Tot acum se cere ca rodul culturilor tîrzii, pentru care s-a muncit un an întreg, să fie strîns fără pierderi și depozitat în așa fel, încît să nu se strice. Omul gospodar, harnic și chibzuit, izbutește, prin folosirea mijloacelor de muncă și a timpului prielnic, să cuprindă toate aceste lucrări, să le facă la vreme și așa cum cere agrotehnica.

In satele și pe ogoarele patriei, muncile agricole de toamnă se desfășoară cu tot mai mult zor. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Putineiu, regiunea București, de pildă, a cules la timp bogata recoltă de floarea-soarelui din soiul „Jdanov", obținînd 1500 kg la hectar. Țăranii muncitori cu gospodărie individuală Nicolae D. Porumb, Stan Constantin și Matei I. Bratu din comuna Cochirleanca, raionul Buzău, săpînd sfecla de zahăr ajunsă la maturitate, au scos recolte de aproape 24.000 kg la hectar.

In această toamnă, în unele raioane de deal și munte din regiunile Hunedoara, Stalin, Autonomă Maghiară și altele, întîrzierea vegetației culturilor de toamnă face ca recoltatul lor să coincidă cu celelalte munci de sezon. Să nu uităm nici un moment că, o dată cu executarea însămînțărilor și recoltărilor de toamnă, trebuie să culegem strugurii și fructele, să pregătim terenul în vederea plantării de vii și pomi, să facem arături adînci de toamnă pe terenurile destinate însămînțărilor de primăvară, să îngropăm sub brazdă îngrășăminte. Aceasta impune o temeinică organizare a lucrărilor, o repartizare cît mai chibzuită a mijloacelor și brațelor de lucru, folosirea cu maximum de randament a acestora în fiecare ceas din timpul prielnic. In acest scop, utilajul necesar existent în fiecare gospodărie (plugurile pentru scos sfecla și cartofii, cazmalele, sapele, furcile speciale, mașinile și combinele de recoltat, căruțele, remorcile etc.) trebuie pus cît mai repede în perfectă stare de funcționare

Cu multă atenție și simț de răspundere trebuie stabilit momentul optim începerii recoltării fiecărei culturi în parte. Agrotehnica recomandă ca strînsul recoltelor tîrzii să înceapă cînd majoritatea plantelor din lan au ajuns la maturitate. Este știut însă că cea mai mare parte a acestor culturi nu se coc deodată, ci treptat. Tocmai de aceea, tehnicienii și inginerii agronomi au datoria să cerceteze cu atenție lanurile, să arate producătorilor agricoli cînd și cum trebuie recoltată fiecare cultură. Este lesne de înțeles de ce se cere ca în primul rînd să recoltăm culturile ajunse la maturitate de pe terenurile destinate însămînțărilor de toamnă. In felul acesta, există posibilitatea ca terenurile să fie repede arate, îngrășate și grăpate în vederea semănatului. Pentru eliberarea grabnică a terenurilor, toți țăranii muncitori să fie îndrumați și sprijiniți să strîngă culturile cu totul și să curețe bine terenul de resturile de plante, pentru ca arătura să poată fi făcută nestingherit. Demn de urmat în această privință este exemplul colectiviștilor din comuna Lovrin, regiunea Timișoara, care, recoltînd repede porumbul cu coceni cu tot și transportîndu-l de pe cîmp au dat posibilitate tractoarelor S.M.T.-ului să are imediat locul, pe care vor semăna în curînd griul.

O deosebită atenție trebuie să acorde gospodăriile de stat, cele colective și întovărășirile agricole, recoltării porumbului hibrid de pe loturile semincere, precum și a celui provenit din sămînță hibridă. Pe loturile de producere a seminței hibride de porumb, culesul se va începe cu soiul-mamă și numai după aceasta se vor recolta și rîndurile cu soiul-tată. Știuleții din soiul-mamă se usucă și se păstrează aparte. De asemenea, culturile de floarea-soarelui din soiul Vnimk-6540 se vor strînge și depozita separat.

In acest an, în unele regiuni avem o bună recoltă de sfeclă de zahăr. Importanța deosebită pe care o prezintă această cultură pentru îmbunătățirea aprovizionării populației muncitoare cu zahăr impune organelor agricole și delegaților fabricilor de zahăr să organizeze recoltarea ,curățirea, manipularea, transportul producției în așa fel, încît livrarea ei să se termine pînă la căderea primelor înghețuri. După această dată, săpatul plantelor, curățirea de frunze și transportul lor se fac cu mai multă greutate, iar producția scade atît cantitativ, cît și calitativ. Pentru a nu se întîrzia săpatul sfeclei de zahăr ,în regiunile din sudul și vestul țării, unde această cultură ajunge mai devreme la maturitate, este recomandabil să se întocmească un plan de lucru, prin care să se stabilească ritmul de recoltare pe sate, comune și chiar pe fiecare gospodărie în parte. Se va avea grijă să se strîngă în primul rînd recolta de pe terenurile însămînțate în epoca I, precum și culturile atacate de gomoză și cele în curs de deshidratare.

La recoltarea cartofilor, este nevoie să se țină neapărat seama de faptul ca lanul respectiv să nu fie infestat de boli sau de dăunători. Acolo unde anul acesta au fost atacuri de mană, înainte de începerea culesului, vor fi strînși, arși sau îngropați toți vrejii de la plantele bolnave, pentru a se evita extinderea acestei boli periculoase.

Asigurarea condițiilor optime de înmagazinare și păstrare pentru iarnă a produselor recoltate trebuie de asemenea să stea în centrul atenției producătorilor. Pătulele, magaziile și celelalte spații de depozitare să fie din timp curățate și dezinfectate. De asemenea, în fiecare gospodărie este nevoie să se ia măsuri pentru însilozarea și depozitarea cartofilor, sfeclei furajere morcovilor etc.

Datorită întîrzierii coacerii porumbului, o parte din recolta acestui an va trebui să fie înmagazinată cu un procent ridicat de apă în boabe. Pentru a evita pierderile de recoltă pricinuite de mucegăirea boabelor, se vor înlătura știuleții necopți, iar ceilalți vor fi uscați la soare timp de cîteva zile și apoi depozitați în straturi subțiri în pătule, poduri și magazii bine aerisite. Știuleții care au un conținut mai mare de umiditate se pot usca și în cuptoarele obișnuite de copt pîine sau de uscat fructe.

Pe măsură ce recoltează culturile de pe cîmp, țăranii muncitori cu gospodărie individuală, întovărășiții și colectiviștii nu trebuie să piardă nici un moment din vedere îndatorirea patriotică ce le revine de a preda fără întîrziere și în întregime cotele cuvenite statului.

In aceste zile pe ogoarele patriei

Cu semănătorile I.A.R. 511 însămînțează în rînduri dese

Sedința de lucru a conducerii gospodăriei de stat Jegălia, regiunea Constanța, se apropia de sfîrșit.

— Eu așa zic, spuse în încheiere agronomul șef, ing. Pavel Portase. In toamna acestui an, avem de însămînțat 2600 ha cu griu și 270 ha cu orz. Pămîntul e cam uscat. Ca să executăm însămînțările tot în rînduri încrucișate — așa cum am propus unii șefi de secție — ne-ar trebui timp prea mult și am avea un consum mare de carburanți. De aceea, ar fi bine dacă am găsi mijlocul prin care să însămînțăm în rînduri dese.

Ce părere ai, tovarășe Trifan?

Ing. Valentin Trifan, mecanicul șef al gospodăriei, știa ce așteptau de la el tovarășii lui de muncă. Tocmai se aflase la Jegălia de unele adaptări făcute de mecanizatorii S.M.T. Drăgășani-Pitești și de la GAS Fundulea - București, care reușiseră să transforme semănătorile I.A.R.-511 în mașini de semănat în rînduri dese. De aceea, răspunsul lui fu scurt:

— De mîine dimineață, ne apucăm de treabă.

Și au muncit împreună cu mecanicii Dumitru Miadinovici, Ion Pavelescu și Ion Albu mai bine de o săptămînă. In sfîrșit, [illegible] 4 semănători erau gata transformate: 2 aveau cîte 36 de rînduri în loc de 24, distanța dintre tuburi fiind de numai 10 cm, în loc de 15 cm, iar celelalte două aveau cîte 48 de brăzdare. Au fost [illegible] alte 4 mașini.

Insămînțările au început în secția a 5-a. Pe tarlaua de 150 ha, ce trebuia însămînțată cu orz, se făcuse deja o primă arătură la 14 cm adîncime, în luna iulie. Apoi au fost împrăștiate, pe unele suprafețe, cîte 250 kg de superfosfat la hectar, iar pe alte parcele, cîte 20 tone de gunoi de grajd. Ingrășămintele au fost încorporate sub brazdă o dată cu cea de-a doua arătură, la 18-20 cm adîncime.

In dimineața aceasta, tractoriștii Gheorghe Voicu și Ion Rusu începură să discuiască tarlaua, deoarece arătura prinsese coajă în urma unei ploi căzute în ajun.

După tractoarele ce trăgeau discuitoarele urmate de grape, intrară 2 semănători cu rînduri dese, tractate de U.T.O.S.-uri.

Pentru ca mașinile de semănat să fie aprovizionate [illegible] sacii cu sămînță de orz. Din loc în loc, pe o [illegible].

Acum, semănătorile brăzdau tarlaua, lăsînd rînduri dese și drepte în ogorul negru. Pe fiecare tarla, distribuitoarele mașinilor lăsau în pămîntul bine mărunțit, cîte 150 kg de semințe.

Tractoriștii nu opriră decît scurt timp, la prînz, pentru masă, apoi porniră grăbiți din nou la lucru.

Seara, la măsurătoare, se constată că, în loc de 11 ha, cît era norma, Gheorghe Niculae și Vasile Manea, cei doi tractoriști, însămînțaseră cîte 16 hectare.

Din prima zi a însămînțărilor de toamnă se obținuse un frumos succes.

AL. RAICU

Primele ha însămînțate cu orz și griu

Incă din timpul treierișului, la gospodăria de stat Dagîța din raionul Negrești, s-au făcut pregătiri intense în vederea recoltei viitoare.

Lucrînd și în schimb de noapte, tractoriștii araseră pînă la 5 septembrie peste 400 de hectare, o dată cu arătura încorporîndu-se sub brazdă și însemnate cantități de îngrășăminte naturale.

Bine pregătiți pentru campania însămînțărilor de toamnă, muncitorii de la această gospodărie au început zilele trecute însămînțarea orzului.

Ion Trifu
corespondent

Avînd terenul și semințele pregătite din timp, țăranii muncitori din satul Solonet, comuna Bivolari, raionul Vlădeni, au început însămînțările de toamnă. Ei au și însămînțat pînă acum 15 hectare cu griu de toamnă.

D. Pîrgaru și C. Predescu
corespondenți

Recolte bogate

In numeroase comune și sate din regiunea Oradea, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală au început recoltarea porumbului timpuriu de pe terenurile pe care urmează să însămînțeze grîu de toamnă. Colectiviștii din Salonta au fost primii în raion care au început această lucrare. Membrii brigăzii a doua, condusă de Molnar Ștefan, recoltează cele 45 ha însămînțate cu porumb în cuiburi așezate în pătrat, de pe care prevăd o producție de 4.300 kg de porumb știuleți la hectar.

Urmînd exemplul colectiviștilor, țăranii muncitori întovărășiți și cei cu gospodărie individuală din comunele Tinca, Ciumeghiu, Sînnicolau Romîn, Gepiu și Talpeș au început și ei culesul porumbului. Numai în ultimele trei zile, în raionul Salonta au fost recoltate 675 ha cu porumb și floarea-soarelui.

DOCUMENTAR

„Nisipurile zburătoare" de pe Valea Jiului

Marile fluvii au fost primele îmblînzitoare ale deserturilor. Nilul, Indul, Gangele, Ian-tse au cărat mii de ani mîl roditor peste nisipurile prin care și-au croit drumul fertilizîndu-le. In asemenea condiții, omul acestor ținuturi a putut să-și producă mai ușor bunurile materiale, să dezvolte științele și artele, transformînd treptat albiile acestor fluvii în adevărate leagăne ale civilizațiilor antice, egipteană, indiană, chineză.

Exemplele pot fi înmulțite. Gîndiți-vă numai la Amazoanele Americii de Sud, în jurul cărora pămîntul este atît de fertil, încît verbina sfredelește asfaltul șoselelor pentru a răzbi la lumină.

Sînt însă ape, rîuri și chiar fluvii, care, în decursul mileniilor, fie retrăgîndu-și treptat apele în noi albii, formînd așa numitele terase, fie revărsîndu-se periodic peste ținuturile înconjurătoare, au lăsat în urmă porțiuni cu nisipuri aride, pustiuri sărace și moarte. O luptă înverșunată duce și astăzi omul pentru a cuceri și valorifica prin cultivare asemenea nisipuri, cum sînt cele ale Nyrului de pe valea Tisei, ale Deliblatului sîrbesc, sau cele din albia Niprului.

In țara noastră, zonele nisipoase sînt răspîndite în diferite regiuni. In nord-vestul Transilvaniei, continuînd Nyrul unguresc, nisipurile ocupă 77.000 ha în localitățile Carei, Sănislău, Pișcolt, Valea lui Mihai și Șimian. Sînt apoi peste 90.000 ha cu nisipuri pe valea Buzăului și a Călmățuiului, la Domnița și Rușețu, 15.000 ha în valea Tecuciului — la Ungureni, Tecuci, Ivești, Liești, Hanu Conache — și cîteva zeci de mi de hectare în sud-estul Banatului, în continuarea Deliblatului sîrbesc.

Suprafețele cele mai mari ocupate de nisipuri sînt însă în cîmpia Olteniei: circa 200.000 ha, din care aproape 60.000 ha sînt așa numitele „nisipuri zburătoare", adică nisipuri ce încă nu sînt fixate și care, purtate de vînturi din loc în loc formează dune și interdune, asemenea celor din marile deserturi. Concretizate, din punct de vedere geografic, zonele nisipoase din regiunea Craiova ar ocupa: prima, o fîșie de-a lungul Dunării, lată de la cîțiva metri pînă la cîțiva zeci de kilometri, începînd de la Tr. Severin și continuîndu-se pe la Burila, Dessa, Ciuperceni, Tunari, Calafat; cea de a doua, în stînga Jiului, cuprinsă între laturile unui triunghi pe care l-am forma unind localitățile Craiova, Bechetu și Corabia. Mai importantă, atît prin întinderea ei, cît și prin faptul că cele mai mari suprafețe ocupate de „nisipuri zburătoare" se află aci, este această din urmă, în care sînt cuprinse localitățile Dăbuleni, Călărași, Urzica, Vădăstrița, Ștefan cel Mare, Bechetu, Piscu Sadovei, Sadova, Timburești Rojiște, Danet, Dobrești și altele. Din punct de vedere administrativ, zona nisipoasă din stînga Jiului intră aproape în întregime între hotarele raionului Gura Jiului.

Care pe care?

Dacă străbateți astăzi meleagurile oltenești așezate pe nisipuri nu-ți vine a crede că abia cu cincizeci, o sută de ani în urmă, lupta omului pentru existență căpăta aici cîteodată proporții mitologice. Iscate de Austru (vîntul de la vest), nisipurile acopereau totul, culturi și sate, făcînd orice cazină zadarnică. Indîrjirea vie a oamenilor nu se lăsa însă înfrîntă cu una, cu două. Ei se întorceau la vechile așezări, le dezgropau sau durau altele, arau și semănau din nou porumbul, secara și pepenii. Cu timpul, aceste așezări au început să înfrîngă nestatornicia nisipurilor, să cîștige tot mai mult teren. Ciulinii, papanașul, troscotul și plevaița, au făcut loc treptat altor plante, cultivate de mîna omului.

(Continuare în pag. a 2-a)

Și-au unit ogoarele în tarlale mari

Țăranii muncitori din raionul Bîrlad care încă din toamna trecută și-au unit pămîntul în tarlale mari au obținut însemnate sporuri de recoltă.

Aceste rezultate au fost larg popularizate atît de inginerii și tehnicienii agronomi, cît și de agitatori. O inițiativă valoroasă au avut deputații și tehnicienii din comuna Banca. Ei au calculat sporul de recoltă ce s-ar putea obține în această comună dacă haturile și alte suprafețe de pămînt astăzi necultivate din cauza fărîmițării terenurilor, ar fi și ele lucrate. Prin tarlalizarea întregii suprafețe arabile a comunei, sporul de recoltă ar putea fi de 85 de vagoane de cereale anual. S-a discutat apoi pe larg cu țăranii muncitori atît în adunări, cît și de la om la om, arătîndu-li-se concret, în graiul cifrelor, cît ar avea fiecare de cîștigat prin tarlalizarea pămîntului și lucrarea lui cu mijloace mecanizate. Rezultatul? Țăranii muncitori din comuna Banca și-au unit terenurile în patru tarlale mari.

Succese în munca de tarlalizare au fost obținute și în raionul Tg. Frumos. In aproape toate satele din acest raion, au avut loc adunări populare, în care inginerii și tehnicienii agronomi au arătat avantajele tarlalizării. Pînă acum, în acest raion au fost constituite 144 de tarlale, cu o suprafață de 10.144 ha, numeroase altele fiind în curs de formare.

Cînd utilajul agricol nu-i bine întreținut

Cînd am intrat zilele trecute în atelierul mecanic de la S.M.T. Ciulnița, am avut un moment impresia că mă aflu în timpul iernii și nu la început de septembrie. Intr-adevăr, ca și în decembrie ori ianuarie, cînd de obicei tractoarele sînt revizuite și reparate mai amănunțit, hala de montaj a atelierului era plină de K.D-uri și I.A.R-uri — unele cu motorul demontat, altele pline de praf, așa cum fuseseră aduse de pe teren.

Cu totul, S.M.T. Ciulnița are în reparație la ora actuală nu mai puțin de 20 de tractoare.

Această situație nepermisă a și dus la o serioasă rămînere în urmă a arăturilor, pe care stațiunea trebuie să le execute la cele 8 gospodării colective și 8 întovărășiri agricole cu care are încheiate contracte de lucrări: din cei 5925 la hantri, ce reprezintă în cea mai mare parte arături pentru însămînțări, și cei 4793 de hantri pentru ogoare adînci, **S.M.T. Ciulnița n-a realizat pînă la 11 ale lunii septembrie decît 350 de hantri!**

Nici toate semănătorile stațiunii n-au fost reparate și recepționate pînă în prezent.

Cauza acestor lipsuri serioase, care frînează îndeplinirea la termenele prevăzute a lucrărilor de arături pentru însămînțări, trebuie căutată îndeosebi în automulțumirea de care dă dovadă în prezent conducerea acestui S.M.T., care, în ultimele campanii agricole, s-a situat de altfel printre stațiunile fruntașe din regiunea București.

Aceasta a făcut să slăbească și îndrumarea tehnică acordată brigăzilor și controlul exercitat pe teren. Urmarea a fost că unii mecanizatori, cu mai puțină experiență, n-au mai aplicat normativul de întreținere zilnică și periodică la tractoare și mașini agricole. Așa e cazul, de pildă, cu tractoristul Nicolae Ganea din brigada a II-a. Nu au trecut nici două luni de cînd tractorul lui a ieșit din reparația generală, iar acum a fost adus din nou la atelier cu piesele descompletate, cu 50 la sută din șuruburi lipsă, cu cărucioarele distruse, arcurile rupte și farurile sparte. Și mai grav este faptul că, în loc să-l sancționeze pentru nepăsare față de utilajul încredințat, conducerea stațiunii i-a repartizat tractoristului Nicolae Ganea un alt K.D., pe care l-a adus în același hal ca și pe primul, după numai o săptămînă de lucru!

Este absolut necesar ca lipsurilor grave din activitatea S.M.T.-ului Ciulnița să li se pună capăt neîntîrziat. Conducerea acestei unități are obligația să asigure condițiile tehnico-organizatorice necesare pentru repunerea în brazdă în cel mai scurt timp a tuturor tractoarelor ce se află în reparație, ca și pentru terminarea în cîteva zile a reparațiilor la toate semănătorile.

I. ALEXANDRU

Să grăbim ritmul însilozării furajelor

In primele zile ale lunii septembrie, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodărie individuală au mai însilozat peste 50.000 de tone de furaje, cantitatea de furaje însilozată în întreaga țară ajungînd la 87.000 de tone.

Numai gospodăriile colective din regiunea Constanța au însilozat pînă la 10 septembrie peste 23.000 de tone de furaje, față de 10.648 de tone însilozate anul trecut de gospodăriile colective din întreaga țară. In raionul Galați, toate gospodăriile agricole colective au făcut silozuri și au însilozat mari cantități de furaje.

Acțiunea de însilozare în gospodăriile agricole colective și în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori nu se desfășoară însă într-un ritm satisfăcător în toate regiunile. In regiunile Suceava, Bacău, Hunedoara, Pitești, Autonomă Maghiară și altele, ritmul însilozărilor este cu totul nesatisfăcător.

Datorită căldurilor din prima jumătate a lunii septembrie, porumbul a început să se usuce. Insilozarea porumbului cultivat în acest scop, cît și a porumbului care nu a legat, trebuie deci grăbită, pentru a nu se pierde sucul din plante.

Comitetele executive ale sfaturilor populare, cu sprijinul organelor de partid, trebuie să ducă o muncă susținută de îndrumare a gospodăriilor agricole colective pentru însilozarea unor cantități cît mai mari de porumb. De asemenea, țăranii muncitori cu gospodărie individuală trebuie să fie îndrumați să se asocieze în grupuri de cîte 3-4 familii, pentru a face silozuri în comun. Atît pentru asigurarea hranei reproducătorilor, cît și pentru a se demonstra practic țăranilor muncitori cum trebuie făcută însilozarea porumbului, tehnicienii și inginerii de la punctele agricole și de la comune vor trebui să ia măsuri pentru ca pe lîngă fiecare stațiune de montă să se amenajeze cel puțin cîte un siloz. Pentru o bună reușită a acțiunii, se recomandă organizarea unei „săptămîni a însilozărilor", în cadrul căreia în comune să fie trimis cîte un tehnician cu baza furajeră, zootehnician sau medic veterinar, care să dea îndrumările tehnice necesare.

Trebuie, de asemenea, luate măsuri ca toate tocătorile de nutreț să fie puse în stare de funcționare și să lucreze cu capacitate maximă. In comunele unde lipsesc tocătorile mecanice sau manuale, tocarea nutrețului se poate face cu tractoare I.A.R. cu roți la care, în loc de pinteni, se montează cuțite, o dată cu tocarea făcîndu-se și presarea. De asemenea, tocarea se poate face și cu unelte de mînă, topoare sau hîrlețe, avîndu-se grijă însă ca nutrețul să fie bine presat.

Insilozarea se poate face atît în silozuri speciale, cît și în gropi simple, chiar nearse.

Dată fiind marea importanță pe care nutrețul murat și în special porumbul o prezintă pentru hrana animalelor, timpul scurt în care se mai poate efectua această lucrare trebuie folosit din plin.

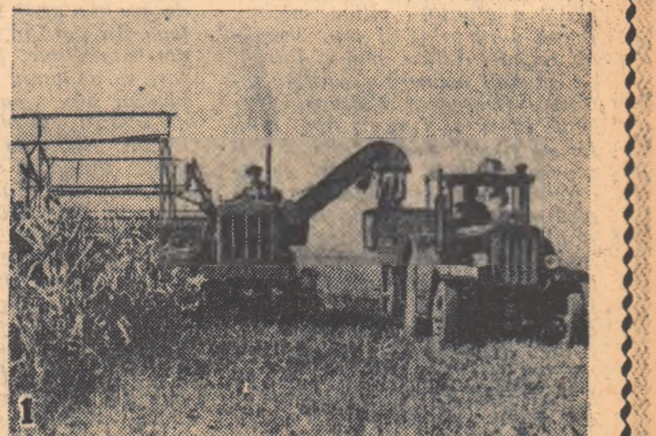
Grijă pentru asigurarea hranei animalelor

Paralel cu efectuarea celorlalte lucrări de toamnă, la gospodăria de stat Carani, regiunea Timișoara, se desfășoară o intensă muncă pentru recoltarea și însilozarea porumbului furajer și pentru asigurarea seminței de trifoi.

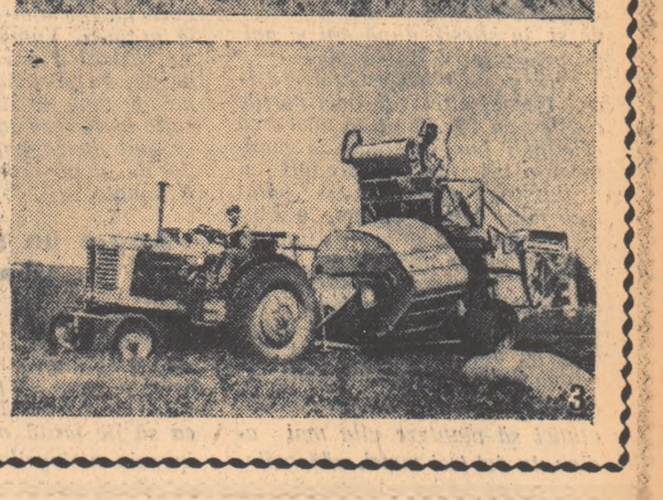
In clișeul nr. 1: un aspect de la recoltatul porumbului furajer cu combina sovietică S.K.-2,6. Alături de combină vedem un camion care este încărcat cu porumb pe măsură ce combina execută recoltatul și tocatul.

In clișeul nr. 2: se arată un aspect de la descărcatul și depozitatul porumbului tocat într-un siloz modern. Pînă în prezent pe gospodărie s-a însilozat peste 120 tone de porumb.

In clișeul nr. 3: combinerul Iacob Berger lucrînd la recoltatul trifoiului de sămînță pe o combină maghiară de tip A.K.-400.

Agronomul ne sfătuiește

Ce metode de semănat să folosim

In obținerea unor producții mari de cereale și de calitate superioară, un rol deosebit de important îl au metodele de semănat folosite.

La însămînțarea cerealelor păioase se practică două metode: prin împrăștiere și în rînduri. Semănatul prin împrăștiere prezintă însă foarte multe neajunsuri. In primul rînd, sămînța fiind răspîndită neuniform, la diferite adîncimi, numai o parte din boabe găsesc condiții prielnice de încolțire și răsărire. Din această cauză, pe lîngă faptul că trebuie mărită cu cca 20—25 la sută cantitatea de sămînță dată la hectar, plantele nu răsar în același timp, în lan avem mari goluri unde buruienile cresc în voie. Coacerea, de asemenea este neuniformă, din care cauză sînt pierderi mari la recoltare.

Semănatul în rînduri, cu mașina, dă întotdeauna rezultate bune. Cu ajutorul mașinii, se seamănă exact cantitatea necesară de sămînță, fără a se mai face nici o risipă, distanța dintre boabe este uniformă, iar adîncimea se poate regla pentru fiecare fel de sămînță. De asemenea răsărirea este uniformă, iar lanul, bine încheiat. Plantele, fiind repartizate uniform pe suprafața solului, pot folosi mai bine suprafața de nutriție. Totodată, în aceste condiții, plivitul se poate executa cu ușurință printre rînduri. Toate acestea contribuie la creșterea și coacerea în bune condiții a plantelor, iar recoltarea se poate face la timp și în cele mai bune condiții, cu minimum de pierderi. Iată de ce folosirea tuturor semănătorilor la maximum și în mod organizat, după un plan întocmit pentru fiecare mașină în parte, trebuie să fie o preocupare centrală, atît în S.M.T.-uri și marile gospodării agricole socialiste, cît și în sectorul individual.

In funcție de condițiile specifice fiecărei unități, semănatul cu mașina se poate face în trei feluri și anume: semănatul obișnuit, cu distanța de 12,5—15 cm între rînduri — metodă foarte răspîndită, care poate fi aplicată și în sectorul individual, cu semănătorile de tracțiune animală; semănatul în rînduri încrucișate și semănatul în rînduri dese, cu distanța de 6,25—8 cm între rînduri.

Prin folosirea metodei de semănat în rînduri încrucișate, cantitatea de sămînță necesară la unitatea de suprafață se împarte în două: jumătate se seamănă într-o direcție a cîmpului, iar cealaltă jumătate, perpendicular pe prima (se seamănă o dată în lungul cîmpului, apoi în lat). Avantajul semănatului în rînduri încrucișate constă în aceea că se realizează o distanță dublă între plante, pe rînd (3—4 cm). Folosind această metodă, baza experimentală agricolă I.C.A.R. Moara Domnească, regiunea București, a obținut sporuri între 100—183 kg de grîu la hectar și 214 kg de orz la hectar, față de semănatul în rînduri obișnuite. Unitățile agricole socialiste e bine să folosească pe larg **metoda de însămînțare în rînduri dese, metodă** prin care se obțin aproape aceleași sporuri de recoltă ca la semănatul în rînduri încrucișate, lucrările efectuîndu-se însă într-un timp mult mai scurt.

Semănatul în rînduri dese se face cu mașina special construită în acest scop sau, în lipsă, prin cuplarea rigidă a două semănători obișnuite, astfel ca tuburile uneia să semene pe intervalele lăsate de tuburile celeilalte. Recomandabil este și sistemul aplicat la S.M.T. Drăgășani-Pitești și G.A.S. Fundulea-București, sistem însușit recent și de mecanizatorii de la G.A.S. Jegălia, regiunea Constanța care au adaptat semănătorile I.A.R.-511 pentru însămînțat în rînduri dese.

Predarea cotelor — îndatorire patriotică a țărănimii

Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Păun Netoi din comuna Rădulești, regiunea București, a predat printre primii cota de porumb cuvenită statului.

In fotografie: la baza de recepție din Videle, laborantul Iulian Niță face analiza porumbului primit. Procentajele găsite sînt bune: 5 la sută corpuri străine și 28 la sută umiditate.

Foto D. CONSTANTINESCU

Chitanța nr. 1 pentru cota de porumb

La baza de recepție Giurgiu au început să sosească primele căruțe ale țăranilor muncitori care-și predau cotele de porumb din noua recoltă.

După ce au cules recolta de porumb, țăranii muncitori din comuna Vieru, raionul Giurgiu, au ținut să-și achite în întregime obligațiile către stat. Primul din comună care și-a predat cota de porumb din noua recoltă a fost țăranul muncitor Florea Topală care a obținut chitanța nr. 1 pe raion.

Colectarea cerealelor păioase e pe sfîrșite

Primele gospodării agricole colective din raionul Sighișoara care au terminat treierișul sînt cele din comunele Gogan, Laslea, Senereuș, Valchid și Țigmandru. Dornici de a răspunde grijii pe care o arată statul pentru dezvoltarea gospodăriei lor, ei și-au predat în întregime cotele de grîu și secară.

Pilda colectiviștilor a constituit un îndemn puternic și pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale. Pînă la 8 septembrie țăranii muncitori din comuna Valchid și-au predat cotele de grîu și secară în proporție de 98 la sută, iar cei din Danes în proporție de 96 la sută.

Asta poate să fie pricina?

Distanța dintre comunele Popești-Palanca și Slobozia-Trăsnitu din raionul Costești, regiunea Pitești, să tot fie de un kilometru. De altfel, locuitorii acestor comune se cunosc și se înrudesc unii cu alții, iar pămînturile lor se învecinează. Toamna trecută, țăranii muncitori Iancu Tudor și Căpraru Gh. Ilie din Slobozia-Trăsnitu au însămînțat grîul pe departe de lotul lui Gheorghe Voinea și Stelian Barbu din Popești-Palanca. Astfel de exemple s-ar putea da cu zecile.

Cîtă deosebire este însă între felul cum au organizat munca în campania de recoltare sfaturile populare ale acestor comune! In Popești-Palanca, treierișul a fost terminat cu mult înainte de termenul fixat. Producția la hectar a fost cu aproape 300 kg. mai mare ca a acelora din Slobozia-Trăsnitu, iar planul de colectare a grîului este îndeplinit pînă la ora actuală în proporție de 97 la sută. Buna organizare a convoaielor și ținerea unei evidențe clare a cotelor predate ritmic au făcut ca țăranii muncitori de aci să devină fruntași pe raion la colectări.

Care este situația în comuna Slobozia-Trăsnitu? Recolte mai mici și planul de colectări îndeplinit doar în proporție de 57 la sută. De ce? Pentru că... structura solului în hotarul comunei Slobozia-Trăsnitu ar fi alta! (Așa susține tov. Ion Nedelea, președintele sfatului popular de aci).

Realitatea este însă alta. Țăranii muncitori de aci n-au fost îndrumați să-și îngrijească culturile (grîul cel mai mult n-a fost plivit deloc). In timp ce cei din Popești-Palanca l-au plivit de [illegible] ori, [illegible] campania de recoltare și de colectare a fost foarte prost organizată. In timp ce țăranii muncitori din comuna Popești-Palanca, bine organizați [illegible], cu batozele lucrînd după un plan întocmit dinainte, treierau de zor și își predau cotele chiar de pe arie, în Slobozia-Trăsnitu nici nu se treiera, nici nu se colecta. Cum era să se treiere, cînd cele două batoze aduse în comună fuseseră așa de prost reparate, că mai mult stăteau, decît lucrau, iar atunci cînd funcționau aruncau boabele în pleavă. Producătorii strîngeau în saci o recoltă care avea 75 la sută corpuri străine. Si cum să-și fi achitat cotele? Putea oare baza C.R.R. de la Miroși să primească astfel de grîne?

In treimea zilei de 23 August, cînd la [illegible] s-a aflat de această situație, la Slobozia-Trăsnitu au fost trimise nici mai mult nici mai puțin decît 9 batoze! De bine ce a fost organizată munca, fiecare a treierat de atunci unde a vrut și cum a vrut. Cînd țăranii muncitori vroiau să-și predea cotele, nu avea cine să le ia, deoarece delegații de batoze și de convoaie erau numai doi.

Șirul greșelilor din Slobozia-Trăsnitu nu se termină aici. Nici acum, după 30 de zile de la terminarea treierișului, [illegible] sfatului popular, [illegible] Nedelea și alți deputați comunali, ca Mihai Condruș și Ilie Gh. Căpraru, nu au predat în întregime cotele datorate statului.

E limpede deci că nu „structura solului", ci felul cum este organizată munca în aceste două comune explică deosebirile dintre rezultatele lor. Si aceasta ar trebui să-l dea de gîndit în primul rînd tov. Ion Nedelea, dar și organelor raionale și regionale, care nu au dreptul să privească cu nepăsare o astfel de situație.

C. BORCESCU

Noutăți științifice și tehnice

O nouă plantă medicinală

Colaboratorii Institutului de cercetări științifice în domeniul chimiei și farmacologiei din Harkov s-au interesat de însușirile ce le are planta egipteană Chella ca plantă medicinală. Chella nu era cunoscută înainte în Uniunea Sovietică. Cercetările au arătat că această plantă, care are nevoie de umiditate și de soare, poate crește și în condițiile din Ucraina.

Din semințele primei recolte strînsă de pe lotul experimental, colaboratorii științifici au extras o substanță, pe care au denumit-o Chellina. Experiențele au demonstrat că Chellina este un medicament foarte eficace în tratamentul anghinei pectorale — depășind cu mult celelalte preparate cunoscute pînă în prezent — al astmului bronșic, precum și al tusei convulsive.

In acest an, în Ucraina, R.S.S. Moldovenească și în Asia Centrală s-au semănat cîteva sute de hectare cu Chella. Cea mai mare parte a semințelor recoltate va servi la prepararea Chellinei.

Un aparat de prăfuit cu o mare rază de acțiune

La stațiunea de stat pentru încercarea mașinilor din Asia Centrală a Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. s-au terminat experiențele făcute cu prăfuitorul „O.S.-1". Acest aparat a fost construit de colectivul stațiunii pentru protecția plantelor de la Institutul Unional de Cercetări Științifice în domeniul culturii bumbacului. Prăfuitorul „O.S.-1" are o mare rază de acțiune și el poate fi atașat la tractoare de diferite tipuri. Noul prăfuitor poate fi folosit cu succes și în tratamentul cu substanțe chimice toxice împotriva dăunătorilor și bolilor culturilor de bumbac și lucernă.

Aparatul constă dintr-un rezervor pentru substanțe chimice toxice și un ventilator care răspîndește praful. Randamentul prăfuitorului cu o mare rază de acțiune este de maximum 40 de hectare pe zi.

Noi varietăți de legume

Pe lîngă Ministerul Agriculturii al R.P. Bulgaria activează numeroase institute de cercetări fitotehnice și zootehnice. Peste 400 de colaboratori științifici studiază diferite probleme legate de dezvoltarea agriculturii țării.

Au fost create noi varietăți de legume, care permit sporirea considerabilă a recoltei de legume a Bulgariei. Roșiile 78-2, 11-2, 112-2, obținute de Institutul „Marița" de lîngă orașul Plovdiv, au o perioadă vegetativă scurtă și pot fi cultivate în regiuni situate pînă la 1.200 m deasupra nivelului mării.

Cursuri populare de limba rusă în S.M.T., G.A.S. și G.A.C.

La 15 septembrie, s-a deschis noul an de învățămînt popular de limba rusă, eveniment așteptat cu viu interes în întreaga țară de mii de oameni ai muncii de toate vîrstele și profesiile — muncitori, țărani muncitori, intelectuali. Organizațiile A.R.L.U.S. au luat toate măsurile menite să răspundă acestei dorinți.

Astfel, în noul an școlar 1956—1957, vor funcționa cursuri populare de limba rusă ciclul I, II și III, iar pentru cei care au terminat cele trei cicluri și doresc să se perfecționeze, sînt, de asemenea, organizate cursuri pentru avansați.

La cererea lucrătorilor din agricultură, se vor organiza cursuri populare de limba rusă în G.A.S., S.M.T. și gospodării agricole colective. Predarea la aceste cursuri se va face de două ori pe săptămînă, pentru a se da astfel posibilitate cursanților să-și însușească materialul prevăzut de program în 32 de lecții. Această metodă va permite încheierea cursurilor înainte de începerea campaniei agricole de primăvară.

Ne scriu corespondenții

Școli noi construite din resurse locale

Satele Tamița și Boatca, din raionul Negrești, nu au avut niciodată un local de școală. Copiii țăranilor muncitori de aici erau nevoiți să meargă în fiecare zi, iarnă și vară, cîte 3-4 km. pînă la școlile din satele vecine, pentru a învăța carte.

Preocupat de această problemă, comitetul executiv al sfatului popular comunal, ajutat de către deputații comunali, învățătorii din comună și țăranii muncitori din aceste două sate, a hotărît construirea a două școli.

Folosindu-se material lemnos — în parte pus la dispoziție de către Ocolul silvic Băcești, în parte donat de către țăranii muncitori — în lunile [illegible] s-a început construirea localurilor de școală.

Țăranii muncitori participă în număr mare la muncă voluntară; plata meșterilor se face cu sume adunate prin autoimpunere. Și astfel, anul acesta, copiii din cele două sate vor învăța în școli noi, la ei în sat.

ION TRIFAN

81.000 de pomi altoiți „în ochi dormind"

Peste cîteva zile, în pepiniera gospodăriei de stat Săcueni, raionul Roman, se va termina controlul celor 81.000 de pomi de diferite specii, altoiți în cursul lunii august. Din constatările făcute pînă în prezent, reiese că altoaiele s-au prins în procent de 95 la sută.

Prinderea este condiționată în bună măsură de felul în care se recoltează altoaiele. De aceea, am avut grijă ca acestea să fie luate de la pomi pe rod, de pe ramurile din afară, care sînt mai bine coapte și mult mai viguroase decît cele care se găsesc pe ramurile dinăuntru.

Iată felul în care s-a executat altoitul în pepiniera noastră: în primul rînd, altoaiele, fiind aduse din alte plantații, au fost tratate preventiv cu hecatox 0,2 la sută, împotriva diferitelor dăunători și mai cu seamă împotriva păduchelui de San Jose — cel mai aprig dușman al pomilor fructiferi.

Anul acesta, gospodăria a altoit pruni din varietățile: Tuleu gras, Anna Spath, Reineclaud verde și altele, caiși din varietățile Falcă roșie, Luizet și Mare de Ungaria, iar mere din varietățile Ionathan, Crețesc, Parmen auriu și London peping.

Pentru a se putea lucra cu ușurință, înainte de începerea altoitului propriu-zis, echipa de altoitori, formată din 12 tineri, a pregătit portaltoii, curățind de rămurele partea de jos a tulpinii și ștergînd-o de pămînt. Apoi, cu briceage bine ascuțite, 6 dintre altoitori au executat altoitul propriu-zis, iar în urma lor, ceilalți 6 altoitori au legat strîns cu rafie, de jos în sus, ochiul ce fusese introdus în portaltoi.

Intreaga echipă a muncit cu multă rîvnă, știind că prinderea altoiului este condiționată în mare parte de îndemînarea altoitorului, care trebuie să lucreze cu foarte mare iuțeală, pentru a se evita oxidarea (înroșirea) ochiului tăiat de pe rămurică și a crestăturii făcută pe portaltoi. S-au evidențiat în mod deosebit surorile Tinca și Victoria Necula, Radu Lupșa, Maria Anghel, Dumitru Ionescu și Mihai Nedelcu.

La 14 zile de la altoire, am început să facem verificarea altoaielor. Puieții care nu s-au prins au fost însemnați cu cîte un fir de rafie, iar acum au fost altoiți din nou.

Paralel cu lucrările de verificare a altoaielor, în pepiniera noastră se execută a cincea prașilă la pomi și se fac pregătiri pentru recoltatul semințelor și pentru însămînțări.

VASILE NIȚA
tehnician pomicol

Buletin meteorologic pentru zilele de 19, 20 și 21 septembrie

Vremea devine nestabilă, cu cer variabil mai mult noros, în jumătatea de nord a țării și în regiunea de munte. Ploi sub formă de averse, cu caracter intermitent, vor cădea în cea mai mare parte a țării fiind mai abundente în răsăritul țării. Vînt în intensificare din nord și nord-vest. Temperatura în scădere ușoară. Minimele vor oscila între 8-13 grade, iar maximele între 18-26 grade.

Sfatul zootehnistului

Să aplicăm măsurile de prevenire și combatere a gălbezei

Ne mai desparte puțină vreme de perioada cînd încep să cadă ploile de toamnă tîrzie. O dată cu sosirea acestui timp, încep să apară de obicei primele cazuri de îmbolnăvire a oilor de gălbează. Experiența din toamna și iarna trecută ne-a arătat că această boală poate lua în anii cu veri și toamne ploioase o formă gravă, care produce pagube însemnate economiei naționale și fiecărui crescător de animale în parte. Iată de ce este necesar să fie luate din vreme toate măsurile menite să apere animalele de această boală.

Impotriva gălbezei se poate lupta prin folosirea pe de o parte a diferitelor medicamente care distrug viermii din ficatul animalelor, iar pe de altă parte, prin împiedicarea dezvoltării acestor viermi pe pășuni și fînețe, astfel încît animalele să fie ferite de molipsire.

Pentru a se putea trata toate oile și vitele cornute mari din localitățile unde bîntuie gălbeaza, Ministerul Agriculturii a pus la îndemîna crescătorilor de animale medicamentele necesare, care au fost distribuite în mod gratuit prin serviciile veterinare. Pentru a avea efect, s-au luat măsuri ca tratamentul contra gălbezei să se aplice de 3 sau chiar de 6 ori pe an, mai cu seamă în localitățile puternic molipsite de gălbează.

Această metodă a tratamentelor repetate a fost aplicată pentru prima dată la G.A.S. Panic din regiunea Cluj. In iarna anului 1955, din cauza ploilor abundente căzute în vară și toamnă, această gospodărie a înregistrat pierderi foarte mari la oi pricinuite de gălbează. Pentru a stăvili mortalitatea la oi, medicii veterinari au hotărît să aplice tratamente repetate cu distozan, chiar și la oile ce erau în ultima perioadă de gestație. Tratamentul a fost aplicat de 7 ori. Rezultatul a fost că mortalitatea a scăzut repede, iar în iarna 1955/1956, gospodăria Panic nu a mai avut pierderi din cauza gălbezei. In schimb, în localitățile din jurul gospodăriei, în care nu s-a aplicat decît unul sau două tratamente, în iarna 1955/1956, mortalitatea produsă de gălbează a fost mare.

Studiind experiența regiunii Cluj, Ministerul Agriculturii a organizat, începînd cu luna februarie 1956, tratamente generale repetate la toate oile din zonele cu gălbează. In localitățile puternic molipsite au fost tratate și vitele cornute mari.

Tratamentele nu sînt însă singurul mijloc prin care se poate lupta împotriva acestei boli. Un mijloc tot atît de eficace este asanarea pășunilor și fînețelor molipsite, adică supunerea lor la lucrări care să aibă drept rezultat dispariția viermilor de gălbează. Oamenii de știință au dovedit că viermii de gălbează, pentru a se dezvolta pe pășuni și fînețe, trebuie neapărat să fie găzduiți o bună bucată de timp în corpul unor melcișori de apă, mici cît bobul de orez. De aceea, de gălbează se îmbolnăvesc numai oile și vitele care pasc pe pășuni mlăștinoase, umede, supuse inundațiilor, cele care se adapă din bălțoace și șanțuri precum și cele care consumă fîn cosit de pe locuri pe care se găsesc sumedenie de melcișori de apă.

Pentru a asana pășunile și fînețele molipsite de gălbează, ele trebuie desecate, săpîndu-se șanțuri și canale prin care să se scurgă surplusul de apă, sau indiguind văile apelor. De pe pășunile desecate, în scurt timp dispar melcișorii de apă și o dată cu ei și viermii de gălbează.

O altă măsură preventivă, este stropirea terenurilor molipsite de gălbează, cu soluție de piatră vînătă, care distruge melcișorii de apă, gazdele viermilor de gălbează. Procedîndu-se în felul acesta, în multe raioane s-a ajuns la rezultate bune. Un exemplu în această privință îl constituie experiența raionului Alba Iulia, regiunea Hunedoara, experiență care merită să fie studiată și extinsă. In acest raion, s-a întocmit o hartă precisă privind zonele de răspîndire a gălbezei. După aceea, s-a trecut, începînd din luna februarie, la aplicarea de tratamente repetate la toate oile din localitățile molipsite, precum și la bovinele din satele puternic atinse de această boală. Rezultatele obținute au fost foarte bune. Astfel, la G.A.C. „N. Bălcescu" din satul Șard, unde înainte de tratament mureau în fiecare zi cîte 2—4 oi, după administrarea distozanului, mortalitatea a încetat. Tot în satul Șard, vitele cornute mari bolnave de gălbează au fost tratate cu egitol de 2 ori și unele din ele chiar de 3 ori, tot cu bune rezultate.

In raionul Alba Iulia, s-a întocmit și se pune în aplicare și un plan pentru asanarea celor 450 ha de pășune care s-au constatat că sînt molipsite de gălbează. Din această suprafață, 234 ha. vor fi desecate prin lucrări de drenaj care se vor plăti din fondul zoopastoral, iar pe 216 hectare lucrările se vor executa prin muncă voluntară sau muncă de prestație.

In acțiunea de combatere a gălbezei, avînd întreg sprijinul sfaturilor populare, personalul veterinar din raionul Alba Iulia a depus o muncă susținută care merită toată lauda. Un sprijin permanent a primit personalul veterinar din raionul Alba Iulia și din partea crescătorilor de animale. Prin conferințe ținute de către medicii veterinari în cadrul căminelor culturale, precum și prin discuțiile purtate de la om la om, țăranii muncitori din comunele raionului s-au convins de importanța acestei acțiuni și au participat în mod efectiv la munca voluntară pentru efectuarea lucrărilor de desecare a pășunilor molipsite.

Experiența raionului Alba-Iulia în acțiunea de combatere a gălbezei trebuie să constituie un exemplu demn de urmat pentru toate raioanele și comunele din țară.

O dată cu sosirea toamnei, trebuie intensificată acțiunea de prevenire și combatere a gălbezei la oi. Cu sprijinul sfaturilor populare, organele sanitar-veterinare sînt chemate să-și aducă toată contribuția în această importantă acțiune, de care depinde în mare măsură dezvoltarea creșterii oilor în țara noastră.

Dr. EMIL SIRBU
din Ministerul Agriculturii

Numai după un an

In curînd se va împlini un an de la înființarea primelor cooperative de credit și economii din țara noastră. In prezent, în întreaga țară funcționează 628 astfel de cooperative, cu un fond total de 31.798.400 lei.

In numeroase regiuni ale țării această formă nouă de ajutorare a atras mase largi de țărani muncitori. In regiunea Stalin, de pildă, doar 20 de comune nu au cooperative de credit și economii. Cooperativa din Codlea are aproape 700 membri, cea din Blaj 564 membri, iar cele din Feldioara, Ocna Sibiului și Cetatea de Baltă, peste 550 membri fiecare. De asemenea, în regiunea Timișoara cooperativele din Bozovici, Buziaș, Răcășdia, au aproape cîte 500 membri fiecare.

Un sprijin prețios primesc cooperativele de credit și economii din partea statului care acordă credite echivalente cu părțile sociale subscrise. Aceasta a făcut ca de la înființare și pînă acum, cooperativele de credit și economii să acorde 14.659 împrumuturi pe termen lung în valoare totală de 26.949.000 lei. Numai pentru procurarea de animale de muncă și reproducție, țăranii muncitori au primit credite în valoare de aproape 20.000.000 lei. S-au mai acordat de asemenea împrumuturi pe termen lung pentru cumpărarea de inventar agricol, material săditor viticol și pomicol, material de construcții etc. Totodată, cooperativele au acordat împrumuturi pe termen scurt în valoare de 4.674.000 lei pentru procurarea de semințe, stupi de albine și pentru diferite nevoi gospodărești și familiare.

In numeroase sate și comune țăranii muncitori depun spre fructificare economiile lor la aceste cooperative. Este semnificativ faptul că majoritatea celor care depun bani spre fructificare sînt colectiviști. La cooperativa din comuna Berveni, regiunea Baia Mare, 50 de colectiviști au depus spre fructificare după împărțirea avansurilor peste 100.000 lei.

Laborator pentru analize chimice și mecanice la struguri

Recent a fost înființat la G.A.S Ostrov, din regiunea Constanța, un laborator pentru analize chimice și mecanice la struguri. Analizele de laborator efectuate de inginerii Iordache Dobrescu și Ștefan Matica urmăresc determinarea momentului optim pentru culesul strugurilor de masă ca și al acelora pentru vinificație. Cercetările de laborator urmăresc de asemenea evoluția bolilor în vii: mană, oidium, antragnoza, ciroza etc. și eficacitatea diferitelor substanțe chimice de combatere.

Infiintarea laboratorului a fost determinată de perspectivele măririi suprafețelor plantate cu viță de vie, cu încă 1800 ha. în următorii ani: Numai G.A.S. Ostrov își va mări suprafața plantată cu viță de vie de la 274 ha. cît are în prezent, pînă la 1000 ha.

Colectivul de tehnicieni al laboratorului și-a început activitatea efectuînd analize chimice, precum și analize mecanice pentru determinarea caracteristicilor tehnologice ale soiurilor de viță.

(Urmare din pag. 1)

„Nisipurile zburătoare" de pe Valea Jiului

Cucerind terenuri din ce în ce mai întinse, oamenii de prin aceste locuri au luat în cultură și alte plante. Au apărut tutunul, fasolița și ici-colo, chiar grîul. Doar pepenii verzi, fasolița și tutunul răsplăteau munca depusă pentru cultivarea lor. Porumbul, secara și mai cu seamă grîul dădeau producții mici, abia cîteva sute de kilograme de boabe la hectar.

S-au gîndit mult oamenii cum să stăvilească nisipurile și cum să le silească să rodească mai mult. Intr-o vreme, un inginer silvic a plantat cîțiva salcîmi. Pomii s-au prins și s-au dezvoltat repede. Astăzi, păduri întregi de salcîmi acoperă suprafețe întinse la Dăbuleni, Călărași, Mirșani, Piscu și Tunari. Apoi alții, țărani simpli, dar harnici și pricepuți, au făcut fel de fel de încercări pentru a cultiva pe nisipuri vița de vie. Strădanie grea și uneori zadarnică. Vița de vie, îngropată la suprafață, nu putea înfrînge arșița verii, care, încălzind nisipul pînă la 60 de grade Celsius, îi distrugea rădăcinile. Practica i-a învățat pe oameni s-o îngroape mai adînc. Rezultatul? Rădăcinile au prins, dar planta a fost acoperită de nisipuri. Alte încercări, alte trude și, în sfîrșit, după ani și ani, primele vițe au dat roade.

Pînă acum douăzeci-treizeci de ani, țăranii olteni de prin părțile acestea au tot dibuit să găsească cele mai bune metode de plantare a viței de vie. Singuri și neajutorați, însă, ei n-au putut face mare lucru. Toanele nisipurilor erau încă greu de învins. Cîțiva doar au perseverat: Marin Popescu, Ion Soare Matei, Dumitru R. Ene din Bechetu, Crăciun Prodan și alții din Dăbuleni. Și au răzbit. Ei și-au dat seama că nisipul este nestatornic doar la suprafață. S-au gîndit atunci să planteze vița mai adînc, la doi-trei metri, adăpostind-o astfel de furia nisipurilor spulberate de vînturi. Pentru aceasta, unii, ca cei din Bechetu, au plantat-o în gropi, alții, ca Prodan în șanțuri. Vița a fost plantată pe fundul gropilor și șanțurilor, acolo unde la adîncimea de doi-trei metri s-a ajuns la stratul fertil. Acolo unde fundul gropii a rămas însă tot în nisip, s-a adus pămînt din alte locuri și s-a amestecat cu gunoi de grajd; apoi s-au plantat vițele. An de an, pe măsură ce creșteau vițele, în gropi și șanțuri se adăugau noi straturi de pămînt bine gunoit. Adăpostite de vînturi și plantate în soluri fertile, vițele au crescut viguroase, ieșind la suprafață după trei-șase ani. Muncă grea și răbdătoare. Dar truda n-a fost în van. Rezultatele obținute: zece mii-douăsprezece mii de kilograme de struguri la ha.

Exemplul primilor țărani muncitori care au plantat vițele în gropi sau în șanțuri a fost urmat de mulți. Ioan M. R. Ene, Marin Florea Pantelimon, Dumitru Circiumaru și alții au podgorii de ți-e mai mare dragul să le privești. Numai în Dăbuleni sînt astăzi cîteva mii de hectare de vie. In întregul raion, zeci de mii de tone de struguri sînt tescuiți în fiecare toamnă sub prese, mii de vagoane de vin fiind livrate anual economiei noastre naționale.

Apare un nou aliat: știința

Zeci de ani a stăpînit regele domenii întinse la Piscu Sadovei. S-au ridicat aci plantații de salcîmi, care să protejeze viile; s-au făcut lucrări ameliorative, ca să fie ferită moșia regală de invazia nisipurilor. In rest, nimic. Statul moșierilor și al burghezilor i-a lăsat pe țărani să se descurce singuri, cum or putea. Țăranii s-au descurcat cum au știut, dar numai în parte. Unde n-au mai putut răzbi, s-au lăsat păgubași pînă în anii regimului nostru, cînd, prin grija guvernului, în lupta lor împotriva nisipurilor a apărut un nou aliat: știința. Infiintat în anul 1947, Institutul agronomic din Craiova a luat în cercetare din primii ani problema nisipurilor, studiind-o sub toate aspectele: pedologia nisipurilor, cultura mare, viticultura, pomicultura, silvicultura, zootehnia pe nisipuri și altele. In urma Congresului al doilea al partidului, care trasează sarcina valorificării cît mai grabnice a acestor nisipuri, cercetările au fost extinse și pe alte teme: stabilirea celei mai potrivite sisteme de mașini pentru terenurile nisipoase, crearea de noi soiuri de plante adaptate condițiilor de pe nisipuri, fertilizarea nisipurilor cu îngrășăminte verzi (lupinul albastru și galben, fasolița, sulfina și sparceta), organizarea muncii pe nisipuri, consumul de energie necesar efectuării diferitelor lucrări agricole, puterea economică a gospodăriilor (individuale, colective și de stat) de pe nisipuri etc. După cum se vede, un studiu amplu, minuțios, care pînă la sfîrșitul celui de al doilea plan cincinal va aduce rezolvarea străvechii probleme a nisipurilor pe aceste meleaguri.

Pentru a asigura o bază materială cît mai solidă cercetărilor ce s-au întreprins, statul democrat popular a pus la dispoziția Institutului agronomic din Craiova însemnate fonduri bănești. In acest fel, încă din toamna anului trecut s-au putut organiza, pe ogoarele gospodăriei de stat din Timburești, un cîmp experimental de 22 ha și o stațiune de gradul I pentru efectuarea cercetărilor agro-meteorologice. Inginerii agronomi Emil Manoloache, Ion și Profira Mihai se ocupă în permanență de bunul mers al lucrărilor pe care le întreprind aci cadrele didactice de la toate catedrele Institutului. Pe zece hectare se experimentează, pentru a fi îmbunătățite, cele două metode locale de plantare a viței, în gropi și în șanțuri, comparativ cu metoda în cuiburi, folosită în U.R.S.S. pe nisipurile din valea Niprului. Spre deosebire de obiceiul țăranilor care plantează numai butași neînrădăcinați, pe cîmpul experimental s-au folosit și vițe înrădăcinate. Totodată, pentru a înmulți soiurile luate în cultură, alături de Roșioara, Berbecelul, Parmacul (Gordin), Negrul moale, Negrul vîrtos, Băbească neagră și Rieslingul italian, care se cultivă în toate podgoriile de pe nisipuri, cercetătorii Institutului au plantat și Muscat de Hamburg, Afuz-Ali, Gamay Negru, Chardonay, Aligoté, Coarnă Neagră, Galbenă de Odobești și altele.

Avantajele cultivării viței de vie pe nisipuri sînt foarte mari. In primul rînd, fiind ferite de atacurile filoxerei, vițele n-au nevoie să fie altoite, deci producerea materialului săditor este mai lesnicioasă. Apoi, plantațiile, fiind dese, pe lîngă faptul că dau producții sporite la hectar, necesită și lucrări de îngrijire reduse. Astfel, tăierile scurte care se practică fac inutile spalierul și aracul. O legare sau două pe an a vițelor de pe un butuc într-un buchet rezolvă cu totul problema sistemului de susținere. Aceasta ușurează și munca de îngropare a viilor, care se reduce la un simplu mușuroit, lucrare ce se poate executa mecanic.

Ținînd seama de aceste avantaje problema extinderii culturii viței de vie pe nisipuri este problema centrală, pentru rezolvarea căreia sînt antrenați cercetătorii Institutului. Și celelalte probleme, cum ar fi introducerea în cultură a pomilor fructiferi, a pepenilor furajeri, a borceagului, lucernei și a ierbii de Sudan, stabilirea celei mai potrivite agrotehnici pentru sporirea producțiilor de porumb, secară, tutun etc., sînt cercetate cu multă asiduitate pe parcelele cîmpului experimental de la Timburești.

Ca să vină în sprijinul producătorilor agricoli de pe aceste meleaguri, statul democrat-popular a înființat la Dăbuleni o pepinieră și o cramă, cu o capacitate de 160 de vagoane. Au luat ființă gospodării colective, cum sînt cele din Dăbuleni, Mirșani și altele, care se bucură de un ajutor permanent din partea statului, a oamenilor de știință, a organelor agricole locale. Plantații noi de vițe, pe cîteva mii de hectare, au fost efectuate la gospodăria de stat Timburești, la gospodăria colectivă din Mirșani, și în alte comune.

Au trecut timpurile cînd nisipurile din valea Jiului erau o chestiune lăsată doar în grija țăranilor muncitori. In anii regimului de democrație populară, problema valorificării acestor nisipuri a devenit o problemă de stat, la rezolvarea căreia, umăr la umăr, țăranii muncitori individuali, colectiviștii, muncitorii agricoli și oamenii de știință aduc mereu contribuții tot mai prețioase. Cîțiva ani doar și strădania acestor oameni va fi concretizată în sute de mii de tone de noi produse agricole aduse în circuitul economic al țării.

GH. LEU

După suprafaţa de teren şi munca depusă

In urmă cu trei ani, mai mulţi ţărani muncitori din comuna Rapoltu Mare, raionul Hunedoara, au alcătuit o întovărăşire pentru lucrarea în comun a pămîntului. Pentru a obţine cît mai bune rezultate, ei au hotărît să execute în comun majoritatea lucrărilor agricole.

Pe baza experienţei cîştigate în primul an de activitate, ţăranii muncitori întovărăşiţi au stabilit ca împărţirea produselor să se facă ţinîndu-se seama de suprafaţa de teren adusă în întovărăşire, de munca depusă de fiecare dintre ei şi de cantitatea de îngrăşăminte naturale transportată pe terenul întovărăşirii.

Astfel, ei au stabilit să plătească pentru fiecare zi-muncă efectuată cu braţele 8 kg de cereale, pentru o zi-muncă prestată cu atelajele 30 kg de cereale, iar pentru fiecare car de cîte 500 kg de bălegar transportat pe tarlaua întovărăşirii 15 kg de cereale. In anii care s-au scurs de atunci, aceste măsuri au fost aplicate cu stricteţe şi rezultatele bune n-au întîrziat să se arate. Pămîntul fiind lucrat pe tarlalele întinse, cu ajutorul mijloacelor mecanizate şi după regulile agrotehnice, recoltele obţinute de întovărăşiţi au întrecut în fiecare an pe cele obţinute de ţăranii muncitori cu gospodărie individuală. Anul acesta, de pildă, cu toate condiţiile climatice nefavorabile, întovărăşiţii au dobîndit o recoltă de 1.160 kg de grîu la ha.

După ce au terminat recoltatul, după ce au achitat cotele cuvenite statului, plata muncilor efectuate de S.M.T., au oprit sămînţa necesară pentru recolta anului viitor şi au repartizat o anumită cantitate pentru mărirea fondului obştesc, întovărăşiţii au trecut la împărţirea producţiei. Aceasta s-a făcut în funcţie de suprafaţa de teren adusă de fiecare în întovărăşire, de numărul de zile-muncă efectuate.

Intovărăşiţii care au muncit cu hărnicie în cursul anului au dus acasă însemnate cantităţi de cereale. Astfel, ţăranul muncitor Nicolae Zgîrdea, care a avut însămînţată cu grîu în întovărăşire suprafaţa de 1,50 hectare, a primit 455 kg de grîu pentru munca depusă şi 859 kg pentru suprafaţa de teren, în total 1.314 kg. Văduva Elena Simeria, deşi are aceeaşi suprafaţă de teren în întovărăşire, fiindcă a participat mai puţin la muncă, a primit pentru suprafaţa cultivată cu grîu 859 kg, iar pentru munca depusă 131 kg.

In fiecare an, întovărăşiţii din Rapoltu Mare opresc un procent de 1 la sută din cantitatea de cereale obţinută pentru fondul obştesc. Din suma realizată prin valorificarea acestei cantităţi, ei au cumpărat pînă acum o cositoare mecanică, o maşină de semănat porumb, două prăşitori şi un cîntar zecimal de 500 kg, precum şi o serie de unelte agricole. Anul acesta, întovărăşiţii au cultivat în comun, în afară de cereale şi 5 hectare cu tutun, şi aproape 4 hectare cu legume şi zarzavaturi. O mare parte din producţia acestei culturi este contractată cu cooperativa.

Succesele obţinute de întovărăşiţi în sporirea recoltelor conving tot mai mulţi ţărani muncitori cu gospodărie individuală din comună să se înscrie în întovărăşire. Dacă la începutul anului acesta întovărăşirea din Rapoltu Mare număra 48 de familii cu 93 ha, în prezent numărul familiilor este de 78, iar al hectarelor de 136,34.

In prezent, ţăranii întovărăşiţi din Rapoltu Mare se pregătesc pentru a pune baze trainice recoltei anului viitor. Ei au transportat pînă acum pe tarlaua întovărăşirii aproape 50 tone de gunoi de grajd, pe care l-au aşezat în platformă, au reparat şi pus la punct utilajul agricol care va fi folosit în campania de însămînţări de toamnă. Prin grija comitetului de conducere, s-a asigurat întreaga cantitate de sămînţă necesară pentru însămînţări. Cu forţe unite, întovărăşiţii din Rapoltu Mare sînt hotărîţi să obţină în viitor recolte şi mai mari.

A. ZAHARIA
corespondent

Belşug de bucate în casele colectiviştilor

Munca în gospodăria colectivă este pentru ţărănimea muncitoare un izvor nesecat de belşug. Adevărul acesta este dovedit pe deplin de cantităţile însemnate de produse pe care le-au primit şi în acest an ca avans de 40 la sută membrii gospodăriilor colective.

Ca şi alţi colectivişti, Ion Lungu şi soţia sa, membri ai gospodăriei colective „16 Februarie 1933" din comuna Albeşti, raionul Slobozia, au de ce se bucura.

Ei vor duce acasă, ca răsplată a muncii lor sîrguincioase, mulţi saci doldora de bucate. Şi acesta este doar avansul de 40 la sută!

FOILETON

Este oare de mirare?

Dacă mătuşile şi unchii, verişoarele şi cumnaţii, într-un cuvînt, dacă numeroasa familie a inginerului Avram Vasile de la gospodăria agricolă de stat Tigveni, raionul Curtea de Argeş, s-ar gîndi vreodată să aleagă un blazon, acesta ar trebui neapărat să poarte — cu litere de o şchioapă — bine cunoscuta zicală „O mînă spală pe alta".

Şi acum, după această introducere, să revenim, cum se spune, la oile noastre. Dar fiindcă tot veni vorba de oi, să vedeţi ce s-a întîmplat cu oile gospodăriei din Tigveni. A venit aci o comisie ca să facă recensămîntul animalelor. După scripte, 1200 de capete. Sus, la păşune, cei din comisie au avut plăcuta surpriză să găsească 1500 de oi.

— Ei bravo — şi-au spus oamenii noştri — dacă planul la lînă n-a fost îndeplinit decît în proporţie de 30 la sută, a fost cel puţin depăşit la fătări.

Confuzia a fost însă repede lămurită, cu ajutorul ciobanilor aflaţi de faţă. Cele 300 de oi erau proprietatea inginerului Avram Vasile şi onorabilelor sale rude.

Acu' ce să-i faci? Are omul nostru o slăbiciune pentru neamuri, ce nu s-a văzut. Şi dus buhul ca de popă tuns. Gîndiţi-vă că în decurs de numai un an de zile, pe un număr de 46 de posturi din schemă, a schimbat 197 de persoane. Şi încet cu încetul, azi înlocuind pe unul, mîine pe altul, şi-a adus inginerul nostru toate rudele şi cunoştinţele în diferite posturi de răspundere. Pe vărul Ion Geambaşu l-a făcut casier, pe un alt văr, Ion Tonolu, şef de secţie la Suici, pe Gheorghe Ilincu l-a adus la planificare, pe Emil Teodorescu l-a numit brigadier, pe Paul Teodorescu la fel, mă rog, tot posturi unul şi unul. Dar, ce-i drept, şi oameni unul şi unul. Bunăoară, Ion Geambaşu, casierul gospodăriei. A pierdut o dată pe drumul ce duce de la M.A.T. la gospodărie — singurul drum ce-l străbate foarte des — cheile de la casa de bani.

Tot atît de „grijulii" faţă de interesele gospodăriei s-au arătat a fi şi brigadierii Emil şi Paul Teodorescu. Judecaţi şi dumneavoastră. A sosit de la Minister o dispoziţie care prevede schimbarea cailor gospodăriei cu vaci de lapte. De îndată, cei doi brigadieri s-au gîndit să dea exemplu şi celorlalţi. Şi-au ales doi cai, pe cei mai focoşi: Tarzan şi Viorica. Şi au adus în schimb, potrivit dispoziţiilor primite de sus, două vaci. Una din ele, mai slabă de înger, a decedat după 12 ore de la înscrierea în scriptele gospodăriei. Cea de a doua trăieşte şi azi, consumă cu foarte multă poftă din furajele gospodăriei şi pare pe deplin mulţumită de curăţenia din grajd. Numai asupra unui singur punct e în dezacord total cu mulgătorii: nu dă nici o picătură de lapte.

Bine, bine, veţi întreba dumneavoastră, dar inginerul Avram Vasile, care-i şi locţiitor de director, ce face? Nu ia nici o măsură? Inchide oare ochii în faţa acestei situaţii?

Ei uite, că aci vă înşelaţi. Nu închide de loc ochii, ba îi ţine foarte deschişi şi vede tot. A văzut, de pildă, că s-au adus 10.000 kg de porumb, pentru a fi împărţit muncitorilor zilieri la preţul de 0,60 lei kilogramul. Şi atunci, ce s-a zis? Eu nu muncesc în fiecare zi? Ba da, şi-a răspuns tot el. Păi atunci nu sînt şi eu zilier? Dar celelalte rude şi prieteni nu muncesc în fiecare zi? Şi aşa s-a făcut că tovarăşul Avram Vasile şi-a oprit pentru „uz propriu" 1.200 kg de porumb — neamurile au luat şi ele 6.000 kg, iar restul de 2.800 kg l-au dat muncitorilor zilieri ai gospodăriei.

A mai văzut de asemenea inginerul Avram Vasile că-i lipseşte o dădacă la copilaşi. A doua zi, Elena Ciublea, îngrijitoarea de la dormitorul salariaţilor, a fost „ridicată" în muncă şi trecută la noul post.

Nu toţi salariaţii au însă parte de un asemenea noroc. Vai de cel ce îndrăzneşte să se aşeze de-a curmezişul voinţei inginerului nostru. Numai moale nu-i este. Ascultaţi numai ce a păţit inginerul Anghel Octavian, numit de Trustul regional şef la secţia Suici, exact pe postul în care tovarăşul Avram Vasile voia să-l numească pe vărul său Ion Tonolu. Noul şef de secţie s-a lovit în primele zile de primăvara aceasta, în ajunul începerii stropirii pomilor din livada secţiei. A cerut — cum era şi firesc — motopompa de la centru. A aşteptat o zi, două, o săptămînă, apoi a cerut din nou. Sub diferite pretexte, i-a fost refuzată. Omul nostru a făcut un raport către Trustul regional, arătînd şicanele ce-i sînt făcute. Cu chiu, cu vai, a primit într-un tîrziu motopompa. Apoi l-a surprins pe cantinierul Bobit Nicolae dosind alimente din raţiile cuvenite salariaţilor. Cînd, indignat, a adus faptul la cunoştinţa locţiitorului de director, acesta i-a spus să-şi vadă de treabă. Inginerul Anghel Octavian a sezisat din nou Trustul.

Azi una, mîine alta, pînă s-a găsit un binevoitor care să-l lămurească.

— Pînă nu te-o scoate de aici, nu se lasă. Aşa că mai bine pleacă singur...

Şi atunci, inginerul Anghel Octavian şi-a înaintat demisia.

...Dacă la cele arătate pînă acum mai adăugăm faptul că o bună parte din munca de teren a inginerului Avram Vasile se desfăşoară pe „terenul" de popice al secţiei de la Corbeni, mai este oare de mirare că:

...producţia de lapte pe gospodărie n-a fost îndeplinită decît în proporţie de 70 la sută?
...producţia de furaje este foarte slabă?
...cea de fructe este la fel?
...în atelierul mecanic plouă?
...clădirile au început să se dărîme?

★

Intr-un singur an, pe 46 de posturi din schemă, inginerul Avram Vasile a schimbat 197 de oameni. Referatele care justificau aceste nesfîrşite schimbări purtau invariabil aceeaşi menţiune scrisă de mîna domniei sale: „Cu acest om nu se poate lucra!"

Oare Trustul regional Gostat Piteşti poate lucra cu oameni ca inginerul Avram Vasile?

S. LEONARD

Prima gospodărie colectivă piscicolă în regiunea Galaţi

In comuna 23 August din raionul Galaţi, a luat fiinţă de curînd o gospodărie agricolă colectivă cu caracter piscicol. Cele 25 de familii de pescari şi ţărani muncitori care au format gospodăria au adus ca avut obştesc 100 de vintire, 16 ave, 4 bărci, peste 1.000 de pripoane de pescuit, setci, prostovoale şi alte unelte pescăreşti, precum şi o suprafaţă de 23 ha de teren arabil şi cîteva atelaje (în gospodărie, va lua fiinţă şi o brigadă de cîmp).

OAMENI HARNICI

Ingrijitorul de animale Nicolae Chiriacescu, de la staţiunea experimentală zootehnică Slobozia. A reuşit să obţină de la animalele de reproducţie pe care le are în îngrijire un mare număr de produşi sănătoşi şi buni de reproducţie. El a primit insigna de îngrijitor de animale fruntaş pe staţiune şi, totodată, o sumă însemnată de bani, ca premiu.

Mulgătoarea fruntaşă Ortansa Păstoacă, de la gospodăria de stat Popeşti-Leordeni. Prin aplicarea celor mai înaintate metode de întreţinere şi muls, ea reuşeşte să obţină de la cele 7 vaci în lactaţie pe care le are în primire o producţie medie de 15 litri de lapte pe zi.

Mulgătorul fruntaş Marin Enache, de la gospodăria agricolă de stat Buzău, secţia Frasinu. Imbogăţindu-şi mereu cunoştinţele profesionale şi muncind cu hărnicie, el a reuşit să ridice producţia de lapte a celor 12 vaci pe care le îngrijeşte la 14 litri zilnic pe cap de vacă furajată.

Să plantăm viţă de vie şi pomi fructiferi pe terenurile cele mai potrivite acestor culturi

Ing. L. VALEANU
şi ing. CONST. IONIŢA
I.C.A.R. Bucureşti

Ţara noastră are podgorii şi livezi al căror renume i-a depăşit de mult graniţele. Ţinînd seama de importanţa viilor şi livezilor pentru economia noastră naţională, Directivele celui de al doilea Congres al partidului trasează ca sarcină dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii prin extinderea plantaţiilor de vii şi pomi în toate regiunile ţării, prin replantarea viilor şi livezilor îmbătrînite, astfel încît în decurs de 10 ani să avem 257.500 ha de vii, din care 144.500 ha de vii altoite, 250.000 ha cu livezi de pomi în plantaţii masive şi 2.000 ha cu arbuşti fructiferi.

Unde se vor face aceste plantaţii?

Baza producţiei de fructe, struguri şi vin, necesare aprovizionării marilor centre muncitoreşti, industriei alimentare şi pentru export, o constituie marile podgorii, ca Odobeşti, Dealul Mare, Drăgăşani, Tîrnave ş.a. şi bazinele pomicole, ca Valea Buzăului, Valea Dîmboviţei, Baia Mare, Bistriţa, Hunedoara etc. In aceste podgorii şi bazine mai există încă printre plantaţii de pomi şi vii terenuri mai mult sau mai puţin întinse, cultivate cu plante agricole sau menţinute ca fîneţe şi păşuni puţin productive. Experienţa de zeci de ani a arătat că cea mai bună folosire a acestor terenuri o constituie plantarea lor cu pomi roditori şi viţă de vie. Completîndu-se aceste goluri, se vor crea masive de livezi sau vii care prezintă o serie de avantaje: se creează posibilităţi de organizare şi amenajare a terenurilor (drumuri, terasări, abaterea apelor provenite din ploi, prevenirea şi combaterea eroziunilor şi altele), se poate organiza cu mai bune rezultate combaterea bolilor şi dăunătorilor prin concentrarea aparatelor şi materialelor de stropit şi prin aplicarea simultană a tratamentelor în toate plantaţiile.

De asemenea, se creează perspective pentru mecanizarea lucrărilor cu maşini de mare randament şi pentru construirea unor centre mari de sortare, ambalare şi industrializare a fructelor şi strugurilor.

In afara podgoriilor şi bazinelor pomicole cunoscute, mai există terenuri întinse care întrunesc toate condiţiile pentru cultura pomilor şi a viţei de vie, dar care nu sînt folosite încă în acest scop. Astfel, în regiunea dealurilor înalte, cu temperatură şi umiditate deosebit de prielnice culturii pomilor şi în special mărului, majoritatea terenului se cultivă cu cereale, obţinîndu-se 4—500 kg la hectar. Cultivate cu meri, aceste terenuri ar da producţii mari şi de bună calitate. Astfel de locuri găsim pe valea Argeşului începînd de la Albeşti în sus, pe valea Topologului de la Suici în sus, pe valea Slănicului de Buzău de la Mînzăleşti în sus, în munţii Apuseni de la Cîmpeni în sus şi multe altele.

Experienţa de la noi arată în modul cel mai convingător că pe terenurile pietroase de la Sîmbureşti, Pietroasa, Cotnari, Măcin, Dealu Silagiului, Miniş-Păuliş, Bratca, Şimleu Silvaniei, Seini-Baia-Mare etc. se obţin cele mai aromate şi fine vinuri viu colorate. Nici o altă cultură nu poate valorifica mai bine aceste terenuri decît viţa de vie. Tot aşa mai există suprafeţe de zeci de mii de hectare de nisipuri sterpe în regiunile Craiova, Galaţi, Oradea, Baia Mare, folosite numai parţial de agricultură, cu recolte de cîteva sute de kg cereale la hectar. Experienţa podgorenilor din Dăbuleni, Piscul Sadovei, Valu lui Mihai, Iveşti etc. arată că pe aceste nisipuri se pot obţine producţii de 10—15.000 kg de struguri la hectar.

Indiferent de regiunea naturală respectivă, la alegerea terenurilor pentru înfiinţarea de vii şi livezi trebuie să se ţină seama că aceste plante rămîn pe acelaşi loc timp de zece ani. Din această cauză, trebuie să se lucreze cu multă atenţie şi spirit de răspundere. Astfel se vor evita văile înguste bîntuite de curenţi reci şi brume, ca, de exemplu, valea îngustă a rîului Niscov (afluent al Buzăului), ori lunca Oltului între Sfîntu Gheorghe şi Oraşul Stalin. De asemenea, se vor ocoli terenurile cu solul subţire şi subsolul pietros, ca cele de pe valea Bistriţei de la Cîmpulung Moldovenesc spre Vatra Dornei, cele pe care stagnează apele, cum este cazul în multe părţi din cîmpia Ardealului sau în jurul comunei Otopeni-Bucureşti, şi cele bătute în mod frecvent de grindină. Cu totul nepotrivite pentru cultura viţei de vie sînt sărăturile şi mlaştinile, cît şi terenurile prea ridicate. Viţa de vie este mai puţin pretenţioasă faţă de sol, în schimb are cerinţe mai mari faţă de căldură şi preferă terenuri zvîntate, scurse, înclinate spre miazăzi, apus sau răsărit. Natura solului, sub raportul conţinutului în calcar asimilabil, al gradului de fertilitate şi al altor însuşiri fizice şi chimice, va determina alegerea unui anumit portaltoi atît la viţa de vie, cît şi la pomi.

In afară de aceasta, e necesar să se ţină seama şi de cerinţele diferenţiate ale speciilor şi chiar soiurilor de pomi şi viţe. Astfel, migdalul, piersicul, caisul reuşesc destul de bine şi pe terenuri bogate în var, chiar pietroase, în timp ce mărul şi părul preferă soluri mai puţin calcaroase sau slab acide.

Gutuiul suportă inundaţii de lungă durată; în schimb cireşul şi piersicul pier numai după cîteva zile de inundaţie. Prunul creşte mulţumitor şi pe terenurile mai sărace, cu un grad de eroziune mai avansat, în timp ce mărul cere soluri profunde şi bogate.

In linii mari, speciile sîmburoase, ca şi nucul, reuşesc foarte bine în condiţiile oferite de podgoriile ţării.

Cu ocazia executării lucrărilor de raionare a viticulturii şi pomiculturii pe întreg cuprinsul ţării, s-au identificat în linii mari toate terenurile potrivite culturii viţei de vie şi pomilor, s-a studiat modul de comportare a diferitelor specii de pomi şi viţe roditoare la condiţiile mediului local ale regiunilor şi raioanelor şi chiar ale comunelor, s-au stabilit direcţiile şi sarcinile de producţie, precum şi suprafeţele de vii şi numărul de pomi ce urmează a fi plantaţi în cursul anilor ce vin.

Aşa, de exemplu, vinurile roşii, a căror faimă constituie mîndria ţării noastre, se vor produce cu deosebire în podgoriile Nicoreşti, Dealu Mare, Drăgăşani, Dealu Silagiului, Miniş-Arad. Soiurile de bază însă vor fi diferite, întrucît ele s-au ales dintre cele mai adaptate condiţiilor de mediu local. Astfel, la Nicoreşti, soiul de bază al sortimentului va fi Băbească neagră, la Drăgăşani şi Dealu Mare va fi Cabernet, Sauvignon, la Miniş-Cadarca şi la Dealu Silagiului, Burgund mare. Dar, pe lîngă vinurile roşii, s-a raionat şi sortimentul de struguri de masă. Acesta din urmă va fi amplasat la poalele dealurilor, mai aproape de drum, iar sortimentul de vinuri negre va fi amplasat mai sus, direct pe povîrnişuri.

Aceeaşi diferenţiere în amplasarea speciilor de pomi se efectuează în bazinele pomicole. Astfel, la baza coastei se vor planta mărul şi părul, specii mai pretenţioase faţă de fertilitatea solului şi apă, mai sus — prunul, cireşul, iar spre vîrf, vişinul. Aceste indicaţii constituie însă doar o bază de plecare. La stabilirea exactă a perimetrelor de vii şi livezi care urmează să fie înfiinţate, este necesar să se meargă pînă la cele mai mici detalii, pînă la microreliefe, microclimate, — pentru a folosi în modul cel mai raţional microcondiţiile mediului specific localităţii respective. Aşadar, aplicarea raionării cere un deosebit spirit de discernămînt şi o mare iscusinţă, întrucît numai prin amplasarea cea mai bună a plantaţiilor pe teren se pot valorifica în gradul cel mai înalt condiţiile de climă şi sol.

Un aspect foarte important al dezvoltării pomiculturii şi viticulturii îl constituie plantările ce se vor face în jurul locuinţelor, atît la sate, cît şi la oraşe.

Prin plantarea pomilor şi a viţei de vie se înfrumuseţează satele şi oraşele, se îmbunătăţesc condiţiile climatice şi, ceea ce este mai important, creşte producţia de fructe şi struguri. Acei care au avut ocazia să vadă unele orăşele, ca Vălenii de Munte, Huşi, Carei Mari, Bistriţa, Sfîntu Gheorghe, Cîmpulung-Muscel, Tîrgu-Jiu, Drăgăşani, Piteşti şi altele, şi-au putut da seama de farmecul pe care îl dau micile plantaţii de pomi şi viţe aşezate în jurul caselor. Dimpotrivă, oraşele, dar mai ales satele din cîmpia Dunării, Dobrogea şi partea de sud a Moldovei au un aspect puţin atrăgător, datorită faptului că sînt lipsite de vegetaţie.

La raionarea viticulturii şi pomiculturii s-a prevăzut extinderea viţei şi a pomilor în jurul locuinţelor în aşa măsură, încît să se asigure cel puţin consumul local. Importanţa acestor prevederi se poate vedea şi din faptul că din totalul de 98 milioane de pomi, ce urmează să se planteze pentru refacerea pomiculturii, 46 milioane — adică aproape jumătate — se vor planta numai în jurul caselor. De asemenea, toate comunele, acolo unde permite clima, vor avea vii-grădini pentru struguri de masă, care vor ocupa peste 30 la sută din totalul viilor tinere.

In afara acestor plantaţii mici, în cîmpia Dunării, Dobrogea, cîmpia de vest etc. este necesar să se înfiinţeze plantaţii mai mari, pe lîngă gospodării colective şi de stat, şcoli, întreprinderi, spitale etc.

★

In ţara noastră, există condiţii naturale excepţionale pentru cultura viţei de vie şi a pomilor fructiferi. Trebuie numai să folosim cu pricepere aceste condiţii, pentru ca într-un timp scurt producţia de struguri şi fructe să înregistreze o creştere considerabilă.

Fondul obştesc – mijloc puternic pentru întărirea economică şi dezvoltarea întovărăşirilor agricole

„In vederea întăririi şi dezvoltării economice a întovărăşirilor agricole, o atenţie deosebită trebuie dată creării şi dezvoltării fondului obştesc. Inventarul şi construcţiile proprietate obştească sînt un mijloc deosebit de puternic pentru dezvoltarea multilaterală a producţiei întovărăşirii, pentru sporirea veniturilor în bani şi produse ale întovărăşiţilor şi pentru dezvoltarea întovărăşirii spre forme mai înalte de cooperare în producţia agricolă".

(Din „Rezoluţia şedinţei plenare a C.C. al P.M.R., din 16—17 iulie")

Intovărăşirile agricole pentru lucrarea în comun a pămîntului reprezintă o importantă formă de cooperare în producţia agricolă accesibilă maselor largi de ţărani muncitori. Grupîndu-şi laolaltă parcelele de pămînt mici şi răspîndite, în unul sau mai multe trupuri mari, ţăranii muncitori întovărăşiţi au posibilitatea să execute în comun principalele lucrări agricole cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor puse la îndemînă de stat prin S.M.T.-uri, să folosească raţional braţele de muncă, vitele şi inventarul agricol de care dispun şi să aplice pe scară largă regulile agrotehnice înaintate. Deosebit de important este faptul că munca unită permite întovărăşiţilor să execute unele lucrări, cum sînt cele de ameliorare a solului (irigaţii, asanări etc.), care necesită un mare volum de muncă într-un timp scurt, înlăturîndu-se astfel unul din marile neajunsuri ale micilor gospodării, unde tocmai datorită muncii de unul singur efectuarea unor astfel de lucrări devine aproape imposibilă.

După cum se ştie, terenul adus în întovărăşire, precum şi animalele de muncă, inventarul agricol şi alte mijloace de producţie care aparţin întovărăşiţilor nu se colectivizează, ci rămîn mai departe în proprietatea acestora. In întovărăşirea agricolă însă, alături de proprietatea privată, se naşte şi se dezvoltă o formă nouă de proprietate de tip cooperatist-colectivist. Aceasta apare sub forma fondului de bază (fondul obştesc) al întovărăşirii, adică sub forma proprietăţii obşteşti asupra unor mijloace de producţie — animale de muncă şi de producţie, construcţii gospodăreşti, diferite maşini şi unelte, instalaţii de irigare şi alte bunuri cumpărate în comun.

Fondul de bază se creează din taxele de înscriere stabilite de adunarea generală pentru fiecare ţăran muncitor care intră în întovărăşire, potrivit cu posibilităţile lui, şi se dezvoltă pe două căi principale şi anume: 1) prin acumulările realizate de întovărăşire şi 2) prin credite pe termen lung acordate de stat.

Cum se dezvoltă fondul obştesc prin acumulări? Răspunsul îl dă chiar statutul-model al întovărăşirii, care arată că: „Pentru mărirea fondului de bază, adunarea generală a întovărăşirii, cu votul a 2/3 din totalul membrilor, poate hotărî o contribuţie din producţia obţinută de membri pe terenul lor din întovărăşire". De aici rezultă că întovărăşirile au posibilitatea să repartizeze o parte din veniturile lor pentru procurarea de maşini agricole, îngrăşăminte etc., care vor putea fi folosite în comun în vederea dezvoltării multilaterale a producţiei întovărăşirii, pentru sporirea veniturilor în bani şi produse ale întovărăşiţilor.

La fel de importantă este şi cea de a doua cale de mărire a fondului de bază şi anume aceea a creditelor acordate de stat. Avînd la dispoziţie dintr-o dată sume mari de bani împrumutate pe termen lung în condiţii avantajoase, întovărăşiţii pot să ridice diferite construcţii de folos obştesc, grajduri, magazii, saivane etc., să-şi procure uneltele şi atelajele necesare executării la timp şi în bune condiţii a tuturor lucrărilor agricole.

Rolul principal în creşterea producţiei şi a productivităţii muncii în întovărăşirile agricole îl au S.M.T.-urile. Executarea lucrărilor agricole cu ajutorul tractoarelor şi maşinilor puse la îndemînă de stat prin S.M.T.-uri contribuie simţitor la creşterea producţiei agricole, uşurează munca întovărăşiţilor, sporindu-le veniturile. Indeobşte, S.M.T.-urile execută lucrările agricole de bază, iar celelalte munci sînt efectuate de întovărăşiţi cu mijloacele lor proprii. In majoritatea cazurilor, animalele de muncă şi uneltele aparţinînd întovărăşiţilor sînt însă puţine ca număr şi cu productivitate foarte redusă. Or, sporirea producţiei vegetale la unitatea de suprafaţă, aplicarea metodelor înaintate în cultivarea pămîntului, creşterea productivităţii muncii nu sînt posibile fără înmulţirea şi perfecţionarea continuă a uneltelor şi maşinilor agricole etc., care acţionează asupra solului pentru a-i menţine şi spori fertilitatea. Pentru întovărăşire devine necesar să acumuleze, să adauge anual noi mijloace de producţie la cele existente. Numai în felul acesta ea poate să-şi creeze şi să dezvolte ramurile ajutătoare, să sporească de la un an la altul proporţiile producţiei obşteşti.

In ţara noastră, există numeroase întovărăşiri agricole care, prin crearea şi dezvoltarea fondului obştesc, s-au întărit necontenit, ajungînd la un înalt grad de înflorire economică. Un asemenea exemplu ni-l oferă întovărăşirea „Mureşul" din Micălaca, raionul Arad. Repartizînd anual la fondul de bază 1 la sută din producţia obţinută, această întovărăşire a reuşit să-şi procure 3 semănători pentru păioase, 2 pentru porumb, 1 batoză de porumb, o secerătoare-legătoare, o căruţă şi animale de muncă şi producţie. Valoarea totală a acestor mijloace de producţie proprietate obştească este de peste 80.000 lei. Potrivit hotărîrii luate de adunarea generală a întovărăşiţilor, prin contribuţia tuturor, unitatea lor îşi va cumpăra în cursul acestui an 100 de oi şi-şi va înfiinţa o crescătorie de porci şi una de păsări. Din recolta anului acesta se va pune deoparte atît cît e necesar pentru construirea unui grajd, a unui saivan, a unei remize şi a unui coteţ de păsări.

Printre întovărăşirile care şi-au dezvoltat simţitor fondul obştesc se numără şi cele din Corabia, regiunea Craiova, Uleşti, raionul Urziceni, Axente Sever, raionul Mediaş, Cheresig, regiunea Oradea, şi altele. Avînd la îndemînă fonduri băneşti din venituri proprii, întovărăşirile din Salonta, Uleşti, Cheresig şi altele şi-au procurat însemnate cantităţi de îngrăşăminte chimice, pe care le-au aplicat la diferite culturi. Pe de altă parte, existenţa unor mijloace de producţie proprietate obştească, îndeosebi a atelajelor, a permis executarea într-un ritm rapid şi în condiţii mai bune a lucrărilor agricole, ceea ce a dus nemijlocit la obţinerea unor recolte mai mari cu 300—500 kg la ha decît cele realizate de ţăranii muncitori cu gospodărie individuală.

In crearea şi mărirea fondului de bază sînt interesaţi deopotrivă toţi membrii întovărăşirii, căci acest fond întăreşte legătura dintre ei, făcîndu-i să înţeleagă necesitatea folosirii unor forme superioare de organizare a muncii şi împărţire a veniturilor. Nu întîmplător, în întovărăşirile care au un fond obştesc dezvoltat, majoritatea lucrărilor agricole se efectuează în comun, oamenii fiind organizaţi în brigăzi, echipe sau cete, iar împărţirea veniturilor se face atît după munca depusă, cît şi după suprafaţa adusă în întovărăşire de fiecare întovărăşit.

Din păcate, sînt încă multe întovărăşiri care, deşi dispun de pămînturi întinse şi fertile şi au mari posibilităţi de dezvoltare multilaterală a producţiei, nu dau atenţia cuvenită creării şi dezvoltării fondului obştesc. Aşa se prezintă situaţia la majoritatea întovărăşirilor agricole din regiunile Bucureşti, Craiova, Iaşi, Piteşti şi altele.

Ne aflăm în perioada cînd în întovărăşirile agricole se face împărţirea recoltei. Acum, cînd întovărăşiţii îşi primesc răsplata muncii depuse peste an, este timpul cel mai potrivit pentru a intensifica munca de lămurire în rîndul întovărăşiţilor în vederea creării şi dezvoltării fondului de bază. Organele de stat şi agricole, inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să le explice pe larg întovărăşiţilor rostul şi necesitatea fondului de bază, să-i convingă să repartizeze o anumită parte din veniturile obţinute pentru cumpărarea de maşini şi unelte agricole, motoare şi pompe de irigat, animale de muncă şi de producţie, materiale de construcţii etc. Creînd şi consolidînd necontenit fondul de bază, întovărăşirile vor dobîndi rezultate tot mai bune în sporirea producţiei agricole şi în creşterea pe această cale a bunăstării membrilor lor.

N. IANCU

Un eveniment de mare însemnătate în viața poporului chinez

La 15 septembrie a.c., au început la Pekin (capitala R. P. Chineză), lucrările celui de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Chinez. La Congres, participă 1.133 de delegați din toate părțile Chinei, reprezentînd peste 10 milioane de membri de partid.

In ordinea de zi a celui de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Chinez figurează raportul de activitate al C.C. al Partidului cu privire la activitatea desfășurată în perioada care a trecut de la cel de al 7-lea Congres (1945) asupra propunerilor cu privire la cel de al doilea plan cincinal al R.P. Chineze, modificările la statutul partidului și alegerea organelor conducătoare de partid.

La Congres participă delegați a 50 partide comuniste și muncitorești din multe țări ale lumii, între care Uniunea Sovietică, Polonia, Romînia, Italia, Franța, India, Canada, Mexic etc.

Cel de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Chinez se desfășoară sub semnul uriașelor succese obținute de poporul chinez, sub conducerea partidului, pe calea construirii societății socialiste. După victoria marei revoluții populare din China și proclamarea R. P. Chineze, la 1 octombrie 1949, poporul chinez a trecut la reconstrucția țării, la lichidarea uriașelor distrugeri pricinuite de războiul civil. Primele succese pe tărîmul reconstrucției economice au creat condițiile necesare pentru realizarea primului plan cincinal al R.P. Chineze (1952—1957). Obiectivul principal al planului cincinal a fost dezvoltarea industriei și în special a industriei grele. Cu ajutorul neprecupețit al Uniunii Sovietice, Republica Populară Chineză a obținut rezultate deosebit de importante pe calea industrializării socialiste. La sfîrșitul anului 1955, producția industrială din China a crescut de 4 ori față de 1949. Pe tot cuprinsul țării, au răsărit zeci de șantiere de construcție. In total, cu ajutorul sovietic, R. P. Chineză a trecut la construirea a 143 de mari obiective industriale. In noile fabrici și uzine ale Chinei s-au fabricat pentru prima oară în această țară automobile, tractoare și numeroase alte mașini agricole.

Mari succese s-au obținut pe calea transformării pașnice a industriei și a comerțului particular și a prefacerii lor într-o parte componentă a economiei socialiste. In întreaga țară, cu excepția regiunilor de frontieră, s-a terminat pînă în prezent transformarea industriei și a comerțului capitalist în întreprinderi mixte de stat — particulare, care în treapta următoare de dezvoltare vor fi transformate în unități socialiste.

Deosebit de mari succese s-au obținut pe calea cooperativizării agriculturii. In primii ani după victoria revoluției populare, s-au format pe întreg teritoriul Chinei zeci de milioane de grupe agricole de într-ajutorare în muncă, care treptat, din anul 1953, au început să se transforme în cooperative agricole de producție de tip inferior (adică cooperative în care se acordă o rentă după suprafața de pămînt și uneltele de producție aduse de către țăranii muncitori). La sfîrșitul anului 1955 și începutul anului 1956, urmînd indicațiile celei de a 6-a Plenare a C.C. al Partidului Comunist Chinez, milioane de țărani muncitori au început să intre în cooperativele agricole de producție de tip superior (gospodării agricole colective). In China, aceste cooperative agricole de tip superior cuprind fiecare cîte 100—200 de familii de țărani muncitori.

In luna mai 1956 din cele aproximativ 120 milioane de gospodării țărănești, peste 110 milioane au intrat în cooperativele agricole de producție de diferite tipuri, din care 74.720.000 în gospodării agricole colective.

Harnicii țărani muncitori din China au executat în acești ani numeroase lucrări pentru construirea unor noi sisteme de irigație și îmbunătățire a celor existente. Datorită acestor lucrări, suprafața irigată în China a crescut cu 100 milioane mu.

Datorită creșterii suprafețelor irigate, precum și datorită unei mai largi folosiri a îngrășămintelor naturale, recoltele de grîne, orez și de bumbac au crescut din an în an. De exemplu, anul acesta, recolta de grîne și de orez va fi cu cel puțin 10% mai mare ca anul trecut.

Directivele celui de al doilea plan cincinal al R. P. Chineze care vor fi discutate și aprobate la cel de al 8-lea Congres al partidului, cuprind noi sarcini uriașe în privința industrializării socialiste, a mecanizării și chimizării agriculturii, a lărgirii suprafețelor irigate. Sub conducerea încercatului Partid Comunist Chinez, poporul chinez luptă și muncește cu certitudine că noile sarcini vor deveni o realitate, că marea Chină va deveni o țară socialistă puternică și înfloritoare.

Hotărîrea C. C. al Partidului Comunist Chinez și a Consiliului de Stat al R.P. Chineze cu privire la cooperativizarea agriculturii

Ziarul „Jenminjibao" și celelalte ziare centrale au publicat hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și a Consiliului de Stat al R.P. Chineze cu privire la întărirea conducerii și structurii organizatorice a cooperativelor agricole de producție.

In hotărîre se subliniază că datorită superiorității gospodăriei colective și succeselor industrializării socialiste a țării, precum și în urma creșterii avîntului în muncă al maselor largi populare care merg pe drumul socialismului, mișcarea pentru cooperativizarea agriculturii a căpătat o amploare fără precedent. Hotărîrile celei de a șasea plenare a Comitetului Central al P. C. Chinez, raportul prezentat de tov. Mao Tze-dun în problemele cooperativizării agriculturii, precum și îndreptarea la timp a concepțiilor deviaționiste de dreapta, conservatoare, ale unor tovarăși în această problemă au avut o deosebită însemnătate pentru intensificarea ritmului cooperativizării agriculturii.

Cu toate pierderile serioase produse agriculturii de calamitățile naturale, se spune în hotărîre, producția globală de grîne din acest an poate atinge nivelul prevăzut de planul cincinal pentru anul 1957.

In continuare în hotărîre se arată că pînă în anul 1957 în toate regiunile cu excepția regiunilor periferice, trebuie să se termine în linii mari crearea cooperativelor de tip superior, consolidîndu-se în același timp cooperativele existente.

Hotărîrea obligă organizațiile de partid și comitetele populare ca, în conformitate cu condițiile locale concrete, să ia toate măsurile pentru a asigura necesarul țării în grîu și bumbac, să sporească de asemenea producția celorlalte culturi tehnice și să dezvolte creșterea animalelor.

In hotărîre se subliniază că cea mai importantă condiție a întăririi cooperativelor este sporirea producției în cooperative și sursa principală a creșterii veniturilor membrilor lor este constituită de ridicarea productivității muncii; se subliniază necesitatea introducerii sistemului avansat de muncă pentru membrii cooperativelor.

Hotărîrea prevede și o serie de alte măsuri pentru îmbunătățirea organizării și activității cooperativelor agricole de producție.

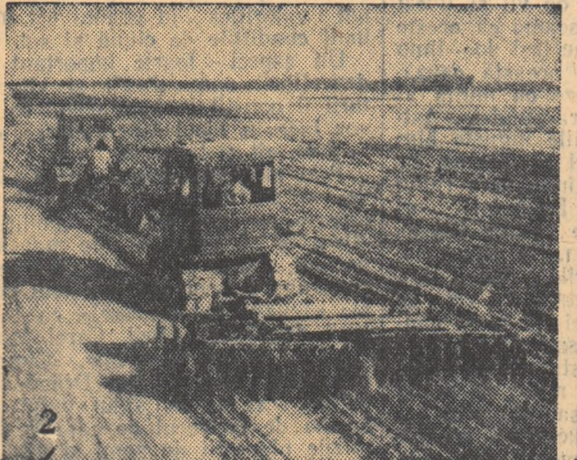
DIN AGRICULTURA R. P. CHINEZE

1. Cooperativa agricolă de producție din Meicheavu din provincia Chekiang s-a specializat în cultura ceaiului. In fotografie o vedem pe colectivista fruntașă Li Shun-Vhi, lucrînd la recoltatul acestei culturi.

2. Intr-un timp scurt au fost înființate în R. P. Chineză zeci de stațiuni de mașini și tractoare. In fotografie, tractoarele S.M.T.-ului din Pihsien, executînd arături pe ogoarele unei cooperative agricole de producție.

3. Cultura orezului este larg răspîndită în China. In fotografie, membrii unei cooperative agricole de producție din apusul provinciei Sechuan, lucrînd la semănatul orezului. Ca în multe alte regiuni ale Chinei, ei obțin două recolte pe an.

2

3

Colaborarea dintre cooperativele de consum din U.R.S.S. și R. D. Germană

La Leipzig s-au încheiat tratativele între delegații Uniunii centrale a cooperativelor din U.R.S.S. și Uniunea cooperativelor de consum din R. D. Germană.

In urma tratativelor, care au decurs într-o atmosferă de înțelegere reciprocă deplină și prietenie, a fost semnat un contract cu privire la schimbul de mărfuri pe bază de avantaje reciproce.

Uniunea centrală a cooperativelor din U.R.S.S. va furniza cooperatorilor germani diferite conserve din legume și fructe, șampanie și alte mărfuri și va primi în schimb diferite țesături, produse tricotate și alte mărfuri de larg consum.

Delegația Uniunii centrale a cooperativelor din U.R.S.S. și conducerea Uniunii cooperativelor de consum din R. D. Germană au constatat cu satisfacție năzuința părților de a extinde continuu schimbul de mărfuri, ceea ce va contribui la întărirea legăturilor de prietenie între organizațiile cooperatiste ale Uniunii Sovietice și R. D. Germane.

In cursul tratativelor, reprezentanții Uniunii centrale a cooperativelor din U.R.S.S. și Uniunea cooperativelor de consum din R. D. Germană au remarcat că realizarea legăturilor comerciale între organizațiile cooperatiste ale diferitelor țări corespunde intereselor intensificării unității cooperatiste internaționale, dezvoltării continue a prieteniei și colaborării între popoare.

Știri agricole de peste hotare

● Numeroase guverne, cum sînt cele ale Canadei, Tailandei etc., au protestat în ultimul timp la Washington împotriva practicii guvernului S.U.A. de a vinde surplusurile de produse alimentare pe piețele internaționale la un preț mai scăzut, pentru a lichida astfel concurența producătorilor din alte țări (practica denumită dumping). Astfel, guvernul Tailandei a cerut guvernului S.U.A. să înceteze livrările de orez la preț de dumping pe piețele Asiei.

● La 13 septembrie a.c., Sudanul și Marocul, două țări africane care au devenit independente în cursul acestui an, au fost primite ca membre în F.A.O. (Organizația pentru Alimentație și Agricultură din cadrul O.N.U.).

● De curînd, s-a încheiat un acord comercial între R.P.Chineză și delegațiile comerciale din Singapore și Malaya. Conform acestui acord, Singapore și Malaya vor livra Chinei, în ciuda interdicției americane, cauciuc și alte produse, iar R.P. Chineză va exporta orez, legume, fructe.

Problema Canalului de Suez trebuie rezolvată pe cale pașnică

20 state au aprobat propunerea guvernului egiptean

Un purtător de cuvînt oficial al Egiptului a anunțat că 20 de țări au și informat Egiptul că aprobă propunerea guvernului egiptean de a se crea un organ în care să fie reprezentate diferitele puncte de vedere ale statelor care folosesc Canalul de Suez, în scopul discutării garanțiilor pentru libertatea navigației pe canal.

El a citat următoarele state care au declarat că aprobă propunerea: Siria, Iordania, Libanul, Arabia Saudită, Sudanul, Afganistanul, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, India, Indonezia, Pakistanul, Panama, Romînia, Polonia, Libia, Republica Democrată Germană, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria și Iugoslavia.

Egiptul a luat măsurile necesare pentru menținerea navigației normale pe Canalul de Suez

CAIRO 16 (Agerpres). — Presa anunță că administrația egipteană a Canalului de Suez a luat măsurile necesare în vederea asigurării navigației normale pe Canalul de Suez. Aceste măsuri au devenit necesare din cauza plecării neașteptate de la posturile lor a majorității piloților străini și a altor funcționari străini ai Canalului, ca urmare a presiunilor din partea fostei Companii a Canalului de Suez, presiuni sprijinite de guvernele englez și francez. Administrația Canalului de Suez a dat publicității o hotărîre cu privire la modificarea, începînd de la 15 septembrie, a ordinei și duratei de tranzitare a vaselor prin canal cu scopul asigurării neîntrerupte a navigației cu actualul număr redus de piloți. Ziua de muncă a piloților a fost prelungită.

Administrația declară că aceste măsuri sînt temporare și impuse de situația creată ca rezultat al sabotajului din partea fostei Companii a Canalului de Suez. In hotărîrea administrației se subliniază că se iau măsurile necesare pentru a se reveni în cel mai scurt timp posibil la condițiile normale de muncă. In acest scop au fost angajați să lucreze pe canal un mare număr de piloți experimentați din multe state din întreaga lume.

In numerele lor din 15 septembrie toate ziarele au anunțat la loc de frunte sosirea în Egipt a unui grup de piloți sovietici care și-au exprimat dorința de a ajuta poporul egiptean să asigure activitatea neîntreruptă pe Canalul de Suez. Presa egipteană salută călduros piloții din Uniunea Sovietică și își exprimă marea satisfacție în legătură cu sosirea lor.

Ziarele relatează că piloții sovietici au declarat că sînt gata să presteze fără amînări noile lor funcțiuni. Zilele acestea se așteaptă sosirea unor piloți din alte țări.

Ziarele publică materiale care demască politica de corupție și amenințări dusă de fosta Companie a Canalului de Suez pentru a constrînge pe piloții europeni să refuze să lucreze pentru administrația egipteană. După cum scrie ziarul „Al-Gumhuria", piloții francezi au fost amenințați cu pierderea cetățeniei și cu acuzarea de trădare dacă ei nu se vor supune ordinului de a nu mai lucra pentru administrația egipteană.

Ziarul „Ahbar El-Iaum" anunță că piloții greci și iugoslavi rămîn la canal împreună cu piloții egipteni și își exprimă hotărîrea de a lucra — ținînd seama de lipsa temporară de personal — în noile condiții stabilite de administrație.

Puterile occidentale au convocat conferința pentru realizarea planului provocator împotriva Egiptului

LONDRA 16 (Agerpres) — TASS transmite:

După cum transmite agenția Reuter, Anglia trimite „țărilor care sprijină planul de control internațional asupra Canalului de Suez" invitații la conferința care se convoacă la Londra săptămîna aceasta pentru constituirea „organizației statelor care folosesc Canalul de Suez" (care, după cum se știe, se înființează fără asentimentul Egiptului, știrbindu-se în mod grosolan drepturile lui suverane).

Conferința a fost fixată pentru 19 septembrie. Agenția subliniază că nu au fost adresate invitații Uniunii Sovietice, Indiei, Ceylonului și Indoneziei, întrucît aceste state au declarat deja că nu sînt de acord cu poziția puterilor occidentale în problema Suezului.

Conferința, adaugă agenția, va fi precedată de tratative tripartite între Statele Unite, Anglia și Franța, care vor avea loc la 18 septembrie.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT •

● 43 de deputați ai parlamentului finlandez au adresat deputaților din Bundestagul Republicii Federale Germane o scrisoare, în care cer anularea hotărîrii Tribunalului Constituțional de la Karlsruhe și restabilirea dreptului de activitate a Partidului Comunist din Germania.

● La Delhi (capitala Republicii India), primul ministru al Indiei, Nehru, s-a întîlnit cu reprezentanții Birmaniei, Indoneziei, Ceylonului și Pakistanului, pentru a examina situația creată în legătură cu Canalul de Suez. Se știe că aceste state nu sînt de acord cu folosirea forței împotriva Egiptului.

● La Belgrad, au început tratative între reprezentanții R.P.F. Iugoslavia și R.P. Ungare în vederea extinderii colaborării economice între cele două țări.

● La 15 septembrie a.c., Țedenbal, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, a adresat o scrisoare secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. In această scrisoare, guvernul R.P. Mongole cere admiterea Republicii Populare Mongole în Organizația Națiunilor Unite.

● Intr-o declarație dată spre publicare în presă, primul ministru al Greciei, Karamanlis, condamnă politica rușinoasă a Angliei față de poporul cipriot.

● La 16 septembrie, au avut loc alegeri pentru Camera a II-a a Rickstagului (parlamentului) suedez.

Dezvoltarea viticulturii și a pomiculturii în R.S.S. Moldovenească

La 15 septembrie și-a încheiat lucrările plenara C.C. al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească. Plenara a discutat raportul lui G. Rudi, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, „Despre măsurile în vederea îndeplinirii hotărîrii C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la dezvoltarea continuă a viticulturii și pomiculturii în colhozurile și sovhozurile republicii".

In R.S.S. Moldovenească se află o treime din plantațiile de viță de vie din U.R.S.S. Anul trecut veniturile de pe urma pomiculturii și viticulturii au reprezentat aproape 80 la sută din totalul veniturilor colhozurilor, deși suprafața livezilor și viilor nu a reprezentat decît 6,1 la sută din suprafața pămîntului arabil. In anii celui de-al cincilea cincinal în republică au fost plantate 30.800 ha livezi și 37.400 ha de vie. In primăvara anului 1956, suprafața viilor a fost extinsă cu încă 13.300 ha, iar cea a livezilor cu 10.300 ha.

Plenara C.C. a hotărît ca în cursul anilor 1956—1960 să se planteze în colhozurile și sovhozurile republicii 100.000 ha de vie și 70.000 ha de livezi.

Cuvîntarea președintelui Egiptului Gamal Abdel Nasser

In dimineața zilei de 15 septembrie, președintele Gamal Abdel Nasser a rostit o cuvîntare cu prilejul ceremoniei de absolvire a promoției Școalei egiptene de aviație de la Belbeis. Președintele a spus:

„In acest moment critic din istoria omenirii, în aceste zile în care dreptatea luptă împotriva agresiunii, conspirației internaționale și imperialismului, Egiptul își apără cu fermitate suveranitatea în fața imperialiștilor din unele țări care și-au arătat adevărata lor față. Egiptul intenționează să dea întregii lumi un exemplu de felul în care țările mici pot să-și păstreze și își vor păstra suveranitatea și demnitatea, dacă ele sînt ferm hotărîte de a face acest lucru. In timp ce Anglia și Franța zăngăne armele, declar, în numele poporului egiptean, care a luptat cu succes în trecut împotriva dominației străine și agresiunii, că noi intenționăm să ne apărăm suveranitatea cu orice preț. Țări mari nu ne pot intimida prin comploturile și amenințările lor. Ne vom apăra drepturile pînă la ultima picătură de sînge.

Spunînd acest lucru, știu că vorbesc în numele tuturor egiptenilor, arabilor și cetățenilor țărilor care cred în libertate și în demnitatea persoanei.

Am izbutit să eliberăm pămîntul egiptean de trupele de ocupație și vom avea grijă ca Egiptul să continue să rămînă liber și independent. Selwyn Lloyd a declarat la conferința de la Londra că trăim într-o epocă în care statele suverane pot să renunțe de bună voie la suveranitatea lor. Așa vorbesc țările care beneficiază de suveranitatea lor, precum și de suveranitatea altora. Dar țările care doresc să fie cu adevărat independente și nu au pretenții teritoriale nu pot să renunțe la suveranitatea lor. Noi sîntem o țară suverană și după cum nu intenționăm să încălcăm suveranitatea vreunei alte țări, tot așa nu intenționăm să permitem vreunei țări să ne încalce suveranitatea.

Noi am încercat prin toate mijloacele să colaborăm cu țările care afirmă că ajută țările mici. Ele ne-au declarat că sînt gata să colaboreze cu noi, dar au cerut un preț prea mare pentru aceasta. Cînd am refuzat să-l plătim, ele s-au ridicat împotriva noastră.

Ele au afirmat că vor să finanțeze construirea barajului de la Assuan, iar după aceea ne-au dat o lovitură pe la spate, susținînd că economia noastră este nestabilă.

Se așteptau ele oare să cedăm și să renunțăm la suveranitatea noastră?

Atunci noi am naționalizat Compania Canalului de Suez, care este egipteană, după cum o arată textul acordului cu privire la monopolul acordat de guvernul egiptean lui Ferdinand de Lesseps (om de afaceri și diplomat francez, care a primit în anul 1854 din partea guvernatorului Egiptului, Said Pașa, concesia de a construi Canalul de Suez — N.R.). In același timp Egiptul a declarat că va respecta navigația liberă pe canal. Țările imperialiste au fost cuprinse de furie. Anglia și Franța au pretins că Egiptul a cotropit canalul, ca și cum acesta ar face parte din Anglia sau din Franța.

Ministrul englez al Afacerilor Externe a uitat, se pare, că numai cu doi ani în urmă a semnat un acord în care se declara că Canalul de Suez reprezintă o parte integrantă a Egiptului. Cu toate acestea Egiptul a declarat că este dispus să ducă tratative pe baza recunoașterii dreptului său de proprietar asupra canalului. Dar a urmat o tîlhărească provocare și amenințare internațională. Anglia a convocat la 2 august o conferință la care au participat Anglia, Franța și Statele Unite. Ea a fost denumită „Conferința în problema internaționalizării Canalului de Suez".

Cu alte cuvinte, ele au refuzat să ne acorde împrumuturi sau să finanțeze construirea barajului, iar după aceea au vrut să ne împiedice să percepem taxele de la Canalul de Suez, care ne-ar fi permis să ne ridicăm nivelul de trai.

Primul ministru englez a declarat apoi poporului său că el se ridică numai împotriva lui Gamal Abdel Nasser și nu împotriva poporului egiptean sau a armatei egiptene, care pe zi ce trece devine tot mai puternică.

Ce înseamnă toate acestea?

Acestea pot să însemne numai un singur lucru: că ele vor să împiedice dezvoltarea industrială a Egiptului. De aici presiunea economică asupra Egiptului. Dar noi nu vom ceda acestei presiuni. Putem să ne bizuim pe noi înșine și pe resursele noastre.

In continuare președintele Nasser a arătat că, poporul și guvernul egiptean vor opune rezistență oricăror încercări de a transforma Egiptul într-o colonie.

Referindu-se apoi la acțiunile puterilor occidentale, menite să împiedice navigația pe Canalul de Suez, Gamal Abdel Nasser a spus că navigația pe canal se desfășoară normal, în ciuda plecării multor piloți străini. Piloții egipteni, în colaborare cu piloții greci care au refuzat mita oferită de statele occidentale și care continuă să lucreze la canal, au reușit să zădărnicească complotul statelor occidentale. Nasser a declarat că a hotărît ca acestor piloți să le fie decernat ordinul egiptean „Pentru merit".

Președintele a spus că circulația normală pe Canalul de Suez după plecarea piloților străini înseamnă un eșec al complotiștilor.

Nasser s-a referit după aceea la proiectul lui Eden de creare a așa-numitei „Asociații a beneficiarilor canalului" și a subliniat că acest proiect reprezintă o încălcare a Convenției din anul 1888.

Dacă S.U.A., năzuiesc spre pace, atunci de ce sprijină planul Eden, care prevede crearea acestei organizații, al cărei scop este de a știrbi suveranitatea și de a provoca un război? — a întrebat Nasser.

In continuare președintele a declarat că Egiptul nu va renunța la drepturile sale și va răspunde la fiecare lovitură printr-o contralovitură. Egiptul, a spus Nasser, are în prezent suficiente arme pentru oricine le poate purta.

In lupta sa, a spus în încheiere Nasser, Egiptul nu va fi singur, întrucît toate țările arabe și toate celelalte țări iubitoare de pace vor fi de partea sa.

Să se pună capăt complotului imperialist împotriva Egiptului!

Ultimele evenimente internaționale în problema Canalului de Suez au provocat neliniște și indignare în rîndul popoarelor lumii. După ce guvernele Angliei și Franței au respins propunerile pașnice ale Egiptului, ele au făcut încă un pas pe calea provocărilor, pe calea care amenință pacea lumii. La 12 septembrie, primul ministru al Marii Britanii, Anthony Eden, a anunțat în parlament că Anglia, Franța și S.U.A. au hotărît să înființeze un așa-zis „organism al beneficiarilor Canalului de Suez". Sfidînd drepturile suverane ale Egiptului, această organizație își arogă dreptul de a coordona navigația pe Canalul de Suez, de a percepe de la toate vasele taxe de trecere. Discursul primului ministru englez, Eden, al ministrului Afacerilor Externe, Lloyd și al unor deputați conservatori au abundat în amenințări la adresa Egiptului, dacă acesta nu va capitula în fața provocării anglo-franco-americane. Primul ministru al Franței, Guy Mollet, a declarat în aceeași zi că „planul puterilor apusene nu poate fi obiect de discuție".

Declarațiile lui Eden și Mollet n-au făcut altceva decît să dezvăluie în mod oficial complotul pregătit cu premeditare împotriva Egiptului. La acest complot participă și fosta Companie internațională a Canalului de Suez. La instigația proprietarilor fostei Companii, un mare număr de piloți și alți funcționari care deservesc Canalul au părăsit serviciul în ziua de 15 septembrie. Se știe că navigația pe Canalul de Suez este deosebit de dificilă și fiecare vas are nevoie să fie condus pe această porțiune de un pilot experimentat. Pregătind plecarea unor piloți, cercurile colonialiste caută să provoace greutăți în desfășurarea navigației pe Canal.

Nu este greu de văzut că noul plan expus de Eden constituie o adevărată provocare la adresa Egiptului. Este clar că Egiptul nu va putea admite o asemenea violare a drepturilor sale suverane. Cu ce drept ar putea să coordoneze proiectata organizație navigația pe un canal care constituie un teritoriu egiptean? Pe drept cuvînt se pune problema: ce-ar zice conducătorii englezi, dacă o organizație creată de puteri străine ar pretinde dreptul de a coordona navigația pe rîul Tamisa?

Nu este greu de înțeles de ce puterile apusene au refuzat propunerea Egiptului de a se convoca o conferință internațională. O astfel de conferință, la care ar fi participat toate statele ale căror vase folosesc Canalul, nu ar fi aprobat un asemenea plan îndreptat împotriva suveranității Egiptului. Din aceleași motive, Anglia și Franța au evitat să ridice această problemă în fața Organizației Națiunilor Unite. Așa cum relatează numeroase agenții și organe de presă occidentale, adevăratul creator al noului plan provocator este chiar Dulles, secretar de stat al S.U.A. De altfel, Statele Unite participă acum în mod oficial la înființarea organismului internațional anunțat de Eden. Cercurile conducătoare din S.U.A. preferă însă ca această acțiune să fie dusă în primul rînd de Anglia și Franța. Guvernanții S.U.A., în preajma alegerilor prezidențiale, nu vor să pară că sînt inițiatorii unei politici agresive față de Egipt. S.U.A. antrenează în acest conflict Anglia și Franța, cu intenția ascunsă de a profita ulterior și de a obține singure controlul asupra Canalului de Suez.

Complotul premeditat împotriva Egiptului a fost primit cu indignare nu numai în Egipt, ci în toate țările arabe și în restul lumii. Sentimentele poporului egiptean sînt fidel oglindite în articolul ziarului „Al-Saab", în care se scrie, între altele: „Egiptul știe că, dacă renunță la o părticică din teritoriul său, el va dovedi lumii că nu este o țară demnă să trăiască liberă. Pentru Egipt, nu mai este vorba de cît îi va aduce Canalul de Suez. Egiptul luptă pentru demnitatea, suveranitatea și libertatea sa națională". Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Siriei a declarat că planul expus de Eden „constituie o nouă verigă a războiului rece dezlănțuit de puterile occidentale, menit să pregătească o acțiune agresivă împotriva țărilor arabe". Protestele răsună și în Liban, Iordania, Irak, Maroc, etc. Guvernele Uniunii Sovietice, Indiei și Iugoslaviei au declarat că aprobă propunerile pașnice ale Egiptului.

Cercurile conducătoare din Anglia, Franța și S.U.A. nu trebuie să uite că în prezent popoarele nu pot fi înrobite în mod nestingherit. In Anglia, opinia publică se ridică cu hotărîre împotriva noului plan agresiv. Pentru rezolvarea pașnică a problemei Canalului de Suez s-a pronunțat Congresul Sindicatelor Britanice în numele a milioane de muncitori organizați, Comitetul Executiv al uniunii cooperatiste, care numără 11 milioane de membri, Comitetul englez pentru apărarea păcii, Comitetul extraordinar pentru rezolvarea problemei Canalului de Suez etc. In tot cursul dezbaterilor, prin fața parlamentului, mii de oameni au manifestat contra folosirii mijloacelor de forță împotriva Egiptului. Voința poporului englez a fost transmisă deputaților de sute de delegații, care au venit din toate părțile Angliei. Exprimînd părerea imensei majorități a poporului englez, deputații laburiști au criticat cu violență politica guvernului. Aceeași rezistență împotriva noului plan agresiv se manifestă și în Franța, unde în această problemă există divergențe și în rîndul membrilor guvernului.

Popoarele trebuie să urmărească cu vigilență noile uneltiri ale cercurilor colonialiste din Anglia, Franța și S.U.A. Opinia publică cere în mod hotărît garanții din partea acestor guverne că nu vor întreprinde o acțiune militară împotriva Egiptului. Interesele păcii și securității popoarelor cer să se pună capăt neîntîrziat complotului imperialist împotriva Egiptului.

GH. EICHNER

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".